

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 285

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

13 Αυγούστου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 285/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 285/02	Υπόθεση C-557/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Μάλτας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2009/147/ΕΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Σύλληψη και κράτηση ζωντανών πτηνών — Είδη σπίνων — Απαγόρευση — Εθνικό καθεστώς εξαιρέσεων — Εξουσία των κρατών μελών να θεσπίζουν εξαιρέσεις — Προϋποθέσεις)	2
2018/C 285/03	Υπόθεση C-5/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Προφυγή ακυρώσεως — Απόφαση (ΕΕ) 2015/1814 — Καθορισμός της νομικής βάσεως — Συνεκτίμηση των αποτελεσμάτων της πράξεως — Δεν χωρεί — Άρθρο 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Άρθρο 192, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Μέτρα που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή ενός κράτους μέλους μεταξύ διαφορετικών πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού — Αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας — Άρθρο 15 ΣΕΕ — Αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της αναλογικότητας — Εκτίμηση επιπτώσεων]	3

EL

2018/C 285/04	Υπόθεση C-15/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht κατά Ewald Baumeister (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2004/39/EK — Άρθρο 54, παράγραφος 1 — Περιεχόμενο της υποχρεώσεως τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου την οποία υπέχουν οι εθνικές χρηματοπιστωτικές εποπτικές αρχές — Έννοια των «εμπιστευτικών πληροφοριών»)	3
2018/C 285/05	Υπόθεση C-181/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sadikou Gnandi κατά État belge (Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2008/115/EK — Άρθρο 3, σημείο 2 — Έννοια του όρου «παράνομη διαμονή» — Άρθρο 6 — Έκδοση αποφάσεως περί επιστροφής πριν εκδικασθεί η προσφυγή κατά της εκ μέρους της υπεύθυνης αρχής απορρίψεως της αιτήσεως υπαγωγής στο καθεστώς διεθνούς προστασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 18, άρθρο 19, παράγραφος 2, και άρθρο 47 — Αρχή της μη επαναπροωδήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής — Άδεια παραμονής στο κράτος μέλος)	4
2018/C 285/06	Υπόθεση C-480/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fidelity Funds κ.λπ. κατά Skatteministeriet [Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία κυκλοφορίας των κεφαλαίων και ελευθερία των πληρωμών — Περιορισμοί — Φόρος επί μερισμάτων που διανέμονται σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) — Μερίσματα που διανέμονται από εταιρίες που εδρεύουν σε κράτος μέλος σε ΟΣΕΚΑ που εδρεύουν στην αλλοδαπή — Απαλλαγή των μερισμάτων που διανέμονται από εταιρίες που εδρεύουν σε κράτος μέλος σε ΟΣΕΚΑ που εδρεύουν στην ημεδαπή — Δικαιολογητικοί λόγοι — Ισόρροπη κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών — Συνοχή του φορολογικού καθεστώτος — Αναλογικότητα]	5
2018/C 285/07	Υπόθεση C-543/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 5 και 7 — Παράρτημα II, Α, σημεία 1 έως 3 και 5 — Παράρτημα III, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, και παράγραφος 2 — Προστασία των υδάτων κατά της νιτρορρυπάνσεως γεωργικής προελεύσεως — Ανεπάρκεια των υφιστάμενων μέτρων — Συμπληρωματικά μέτρα ή ενισχυμένες δράσεις — Αναθεώρηση του προγράμματος δράσεως — Περιορισμός της ποσότητας λιπάσματος — Ισόρροπη χρήση λιπασμάτων — Χρονικές περίοδοι διασποράς λιπάσματος — Χωρητικότητα των δοχείων αποθηκεύσεως κοπριάς — Διασπορά λιπάσματος σε επιφάνειες με μεγάλη κλίση και σε εδάφη παγωμένα ή καλυμμένα με χιόνι)	6
2018/C 285/08	Υπόθεση C-681/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group κατά Orifarm GmbH [Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Δίκαιο ευρεσιτεχνίας — Πράξεις προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση του 2003, του 2005 και του 2012 — Ειδικός μηχανισμός — Δυνατότητα εφαρμογής στις παράλληλες εισαγωγές — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Προϊόν προστατευόμενο από συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας σε ένα κράτος μέλος και διατιθέμενο στο εμπόριο από τον κάτοχο του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε άλλο κράτος μέλος — Ανάλωση των δικαιωμάτων διανοητικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας — Έλλειψη κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας στα νέα κράτη μέλη — Κανονισμός (ΕΚ) 1901/2006 — Παράταση της περιόδου προστασίας]	7
2018/C 285/09	Υπόθεση C-1/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Corte di Appello di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petronas Lubricants Italy SpA κατά Livio Guida [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών από ατομικές συμβάσεις εργασίας — Άρθρο 20, παράγραφος 2 — Εργοδότης ο οποίος ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του — Ανταγωγή του εργοδότη — Καθορισμός του έχοντος διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου]	8
2018/C 285/10	Υπόθεση C-20/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία η οποία κινήθηκε από τον Vincent Pierre Oberle [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 — Άρθρο 4 — Γενική διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κρατών μελών για την εκδίκαση της υποθέσεως κληρονομικής διαδοχής στο σύνολό της — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που διέπει τη διεθνή δικαιοδοσία όσον αφορά την έκδοση εθνικών κληρονομητηρίων — Ευρωπαϊκό κληρονομητήριο]	8

2018/C 285/11	Υπόθεση C-108/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Ιουνίου 2018 [αίτηση του Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UAB «Enteco Baltic» κατά Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 143, παράγραφος 2 — Απαλλαγές από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή — Εισαγωγή ακολουθούμενη από ενδοκοινοτική παράδοση — Προϋποθέσεις — Απόδειξη της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών σε άλλο κράτος μέλος — Μεταφορά υπό το καθεστώς αναστολής ειδικών φόρων κατανάλωσης — Μεταβίβαση του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών στον αποκτώντα — Φοροδιαφυγή — Δεν υφίσταται υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να συνδράμει τον υποκείμενο στον φόρο κατά τη συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών για την απόδειξη της πλήρωσης των προϋποθέσεων απαλλαγής]	9
2018/C 285/12	Υπόθεση C-307/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 26 Μαΐου 2017 — EUflight.de GmbH κατά TUIfly GmbH	10
2018/C 285/13	Υπόθεση C-311/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 29 Μαΐου 2017 — Jeannine Wieczarkowicz κατά TUIfly GmbH	11
2018/C 285/14	Υπόθεση C-316/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 30 Μαΐου 2017 — Rainer Hadamek κ.λπ. κατά TUIfly GmbH	11
2018/C 285/15	Υπόθεση C-317/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 30 Μαΐου 2017 — Gerhard Schneider και Christa Schneider κατά TUIfly GmbH	11
2018/C 285/16	Υπόθεση C-353/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Iris Michardt και Detlef Michardt κατά TUIfly GmbH	12
2018/C 285/17	Υπόθεση C-354/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Birgit Förg κατά TUIfly GmbH	12
2018/C 285/18	Υπόθεση C-355/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Lutz Leupolt κατά TUIfly GmbH	12
2018/C 285/19	Υπόθεση C-356/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Johannes Büker και Ursula Münsterteicher κατά TUIfly GmbH	13
2018/C 285/20	Υπόθεση C-357/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Lydia Wiczorek και Paul Wiczorek κατά TUIfly GmbH	13
2018/C 285/21	Υπόθεση C-358/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Walter Langguth και Elke Langguth κατά TUIfly GmbH	13
2018/C 285/22	Υπόθεση C-359/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Marcel Lutz κ.λπ. κατά TUIfly GmbH	14
2018/C 285/23	Υπόθεση C-360/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Nicole Hofmann κατά TUIfly GmbH	14
2018/C 285/24	Υπόθεση C-361/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Ole Feuser κατά TUIfly GmbH	14
2018/C 285/25	Υπόθεση C-362/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Boris Feuser κατά TUIfly GmbH	15
2018/C 285/26	Υπόθεση C-394/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 30 Ιουνίου 2017 — Ines Ewen κατά TUIfly GmbH	15
2018/C 285/27	Υπόθεση C-403/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 4 Ιουλίου 2017 — Petra Nünemann κατά TUIfly GmbH	15

2018/C 285/28	Υπόθεση C-409/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2017 — Barbara Yvette Müller κ.λπ. κατά TUIfly GmbH	16
2018/C 285/29	Υπόθεση C-429/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 17 Ιουλίου 2017 — Bially κ.λπ. κατά TUIfly GmbH	16
2018/C 285/30	Υπόθεση C-274/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeits- und Sozialgerichts Wien (Αυστρία) στις 23 Απριλίου 2018 — Minoo Schuch-Ghannadan κατά Medizinische Universität Wien	16
2018/C 285/31	Υπόθεση C-282/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Απριλίου 2018 η The Green Effort Ltd κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-794/17, The Green Effort Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	17
2018/C 285/32	Υπόθεση C-289/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 26 Απριλίου 2018 — KAMU Passenger & IT Services GmbH κατά Türk Hava Yollari A. O. — T.H.Y. Turkish Airlines	19
2018/C 285/33	Υπόθεση C-299/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Μαΐου 2018 — Stefan Neldner κατά Eurowings GmbH	19
2018/C 285/34	Υπόθεση C-301/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Bonn (Γερμανία) στις 4 Μαΐου 2018 — Thomas Leonhard κατά DSL Bank	20
2018/C 285/35	Υπόθεση C-322/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 14 Μαΐου 2018 — Schiaffini Travel SpA κατά Comune di Latina	20
2018/C 285/36	Υπόθεση C-324/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 15 Μαΐου 2018 — Sicilville Srl κατά Comune di Brescia	21
2018/C 285/37	Υπόθεση C-332/18 P: Αναίρεση που άσκησε την 21η Μαΐου 2018 η Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία / Όμιλος Επιχειρήσεων κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε την 13 ^η Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-542/11 RENV, Αλουμίνιον της Ελλάδος BEAE κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	22
2018/C 285/38	Υπόθεση C-333/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Lombardi Srl κατά Comune di Auletta κ.λπ.	23
2018/C 285/39	Υπόθεση C-337/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Via Lattea Srl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	23
2018/C 285/40	Υπόθεση C-338/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Cooperativa Novalat Srl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	24
2018/C 285/41	Υπόθεση C-339/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Veneto Latte Srl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	25
2018/C 285/42	Υπόθεση C-347/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 28 Μαΐου 2018 — Alessandro Salvoni κατά Anna Maria Fiermonte	26
2018/C 285/43	Υπόθεση C-352/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Reus (Ισπανία) στις 30 Μαΐου 2018 — Jaime Cardus Suárez κατά Catalunya Caixa S.A.	26
2018/C 285/44	Υπόθεση C-368/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Βέλγιο) στις 5 Ιουνίου 2018 — Frank Casteels κατά Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd	27
2018/C 285/45	Υπόθεση C-369/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Βέλγιο) στις 5 Ιουνίου 2018 — Giovanni Martina κατά Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd	28

2018/C 285/46	Υπόθεση C-372/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour administrative d'appel de Nancy (Γαλλία) στις 7 Ιουνίου 2018 — Ministre de l'Action et des Comptes publics κατά ζεύγους Raymond Dreyer	29
2018/C 285/47	Υπόθεση C-376/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) στις 7 Ιουνίου 2018 — Slovenské elektrárne a.s. κατά Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	30
2018/C 285/48	Υπόθεση C-384/18: Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου	31
2018/C 285/49	Υπόθεση C-434/18: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	31
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 285/50	Υπόθεση T-309/18: Προσφυγή της 17 Μαΐου 2018 — Adis Higiene κατά EUIPO — Farecla Products (G3 EXTRA PLUS)	33
2018/C 285/51	Υπόθεση T-330/18: Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2018 — Carvalho κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου	34
2018/C 285/52	Υπόθεση T-337/18: Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2018 — Laboratoire Pareva κατά Επιτροπής	36
2018/C 285/53	Υπόθεση T-347/18: Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2018 — Laboratoire Pareva και Biotech3D κατά Επιτροπής	37
2018/C 285/54	Υπόθεση T-355/18: Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2018 — Ισπανία κατά Επιτροπής	38
2018/C 285/55	Υπόθεση T-374/18: Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2018 — Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ	38
2018/C 285/56	Υπόθεση T-385/18: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Aldi κατά EUIPO — Crone (CRONE)	39
2018/C 285/57	Υπόθεση T-387/18: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Delta-Sport κατά EUIPO — Delta Enterprise (DELTA SPORT)	40
2018/C 285/58	Υπόθεση T-389/18: Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2018 — Nonnemacher κατά EUIPO — Ingram (WKU)	41
2018/C 285/59	Υπόθεση T-390/18: Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2018 — Nonnemacher κατά EUIPO — Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)	41
2018/C 285/60	Υπόθεση T-392/18: Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2018 — Innocenti κατά EUIPO — Gemelli (Innocenti)	42
2018/C 285/61	Υπόθεση T-398/18: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Pielczyk κατά EUIPO — Thalgo TCH (DERMAEPIL SUGAR EPIL SYSTEM)	43
2018/C 285/62	Υπόθεση T-410/18: Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Silgan Closures und Silgan Holdings κατά Επιτροπής	44

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 285/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 276 της 6.8.2018.

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 268 της 30.7.2018.

EE C 259 της 23.7.2018.

EE C 249 της 16.7.2018.

EE C 240 της 9.7.2018.

EE C 231 της 2.7.2018.

EE C 221 της 25.6.2018.

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Μάλτας

(Υπόθεση C-557/15) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2009/147/ΕΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Σύλληψη και κράτηση ζωντανών πτηνών — Είδη σπίνων — Απαγόρευση — Εθνικό καθεστώς εξαιρέσεων — Εξουσία των κρατών μελών να θεσπίζουν εξαιρέσεις — Προϋποθέσεις)

(2018/C 285/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici και C. Hermes)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας (εκπρόσωποι: A. Buhagiar, J. Bouckaert, advocaat, L. Cassar Pullicino, avukat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Μάλτας, θεσπίζοντας το καθεστώς εξαιρέσεων που επιτρέπει τη σύλληψη επτά ειδών αγριων σπίνων (πρόκειται για τον σπίνο *Fringilla coelebs*, το φανέτο *Carduelis cannabina*, την καρδερίνα *Carduelis carduelis*, τον φλώρο *Carduelis chloris*, τον κοκκοθραύστη *Coccothraustes coccothraustes*, το σκαρθάκι *Serinus serinus* και το λούγαρο *Carduelis spinus*), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, στοιχεία α' και ε', και το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 7 της 11.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-5/16) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση (ΕΕ) 2015/1814 — Καθορισμός της νομικής βάσεως — Συνεκτίμηση των αποτελεσμάτων της πράξεως — Δεν χωρεί — Άρθρο 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Άρθρο 192, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Μέτρα που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή ενός κράτους μέλους μεταξύ διαφορετικών πηγών ενέργειας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού — Αρχή της ειλικρινούς συνεργασίας — Άρθρο 15 ΣΕΕ — Αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αρχή της αναλογικότητας — Εκτίμηση επιπτώσεων]

(2018/C 285/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, K. Rudzińska, επικουρούμενοι από τον I. Tatarewicz)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Tamás και A. Pospíšilová Padowska), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simm, A. Sikora, και K. Pleśniak)

Παραμβαίνοντες υπέρ των καθών: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: M. Wolff, J. Nymann-Lindgren και C. Thorning), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Henze), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: A. Gavela Llopis και M. A. Sampol Rucunull), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas, G. de Bergues, J. Traband, T. Deleuil και S. Ghiandoni), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren και L. Swedenborg), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann, A. C. Becker, E. White και K. Mifsud-Bonnici)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 98 της 14.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht κατά Ewald Baumeister

(Υπόθεση C-15/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2004/39/EK — Άρθρο 54, παράγραφος 1 — Περιεχόμενο της υποχρεώσεως τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου την οποία υπέχουν οι εθνικές χρηματοπιστωτικές εποπτικές αρχές — Έννοια των «εμπιστευτικών πληροφοριών»)

(2018/C 285/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

κατά

Ewald Baumeister

παρισταμένου του: Frank Schmitt, ενεργούντος ως εκκαθαριστή της Phoenix Kapitaldienst GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 54, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/39/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι όλες οι πληροφορίες που αφορούν την εποπτευόμενη επιχείρηση και τις οποίες αυτή έχει διαβιβάσει στην αρμόδια αρχή, καθώς και όλες οι εκτιμήσεις της εν λόγω αρχής που περιέχονται στον σχετικό με την εποπτεία φάκελό της, συμπεριλαμβανομένης της αλληλογραφίας της με άλλους φορείς, δεν συνιστούν, άνευ περαιτέρω προϋποθέσεων, εμπιστευτικές πληροφορίες, οι οποίες, συνεπώς, καλύπτονται από την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου κατά τη διάταξη αυτή. Εμπίπτουν στον χαρακτηρισμό αυτόν οι πληροφορίες που κατέχουν οι αρχές των κρατών μελών που είναι εντεταλμένες για να ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπει η οδηγία αυτή, και οι οποίες, πρώτον, δεν έχουν δημόσιο χαρακτήρα και των οποίων, δεύτερον, η δημοσιοποίηση μπορεί πιθανώς να βλάψει τα συμφέροντα του φυσικού ή νομικού προσώπου που τις προσκόμισε ή τρίτου, ή ακόμα την ομαλή λειτουργία του συστήματος ελέγχου της δραστηριότητας των επιχειρήσεων επενδύσεων το οποίο θέσπισε ο νομοθέτης της Ένωσης με την οδηγία 2004/39.
- 2) Το άρθρο 54, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/39 έχει την έννοια ότι ο εμπιστευτικός χαρακτήρας πληροφοριών που αφορούν την εποπτευόμενη επιχείρηση και διαβιβάστηκαν στις αρχές των κρατών μελών που είναι εντεταλμένες για να ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπει η οδηγία αυτή πρέπει να εκτιμάται κατά την ημερομηνία της εξετάσεως την οποία καλούνται να διενεργήσουν οι αρχές αυτές για να αποφανθούν επί της αιτήσεως δημοσιοποίησης των εν λόγω πληροφοριών, ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού τους κατά τον χρόνο της διαβιβάσεώς τους στις αρχές αυτές.
- 3) Το άρθρο 54, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/39 έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που κατέχουν οι αρχές των κρατών μελών που είναι εντεταλμένες για να ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπει η οδηγία αυτή, και οι οποίες ενδεχομένως αποτέλεσαν επιχειρηματικό απόρρητο, αλλά χρονολογούνται από πέντε και πλέον ετών, θεωρούνται, κατ' αρχήν, λόγω της παρελεύσεως του χρόνου, παρωχημένες και έχουσες απολέσει, ως εκ τούτου, τον απόρρητο χαρακτήρα τους, εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που επικαλείται τον χαρακτήρα αυτόν αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσεώς του ή της εμπορικής θέσεως ενδιαφερομένων τρίτων. Τούτο δεν ισχύει για τις πληροφορίες που κατέχουν οι αρχές αυτές, η εμπιστευτικότητα των οποίων μπορεί να δικαιολογείται από άλλους λόγους εκτός από τη σημασία τους για την εμπορική θέση των οικείων επιχειρήσεων.

(¹) EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sadikou Gnandi κατά État belge

(Υπόθεση C-181/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Επιστροφή παράνομως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών — Οδηγία 2008/115/EK — Άρθρο 3, σημείο 2 — Έννοια του όρου «παράνομη διαμονή» — Άρθρο 6 — Έκδοση αποφάσεως περί επιστροφής πριν εκδικασθεί η προσφυγή κατά της εκ μέρους της υπεύθυνης αρχής απορρίψεως της αιτήσεως υπαγωγής στο καθεστώς διεθνούς προστασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 18, άρθρο 19, παράγραφος 2, και άρθρο 47 — Αρχή της μη επαναπροωθήσεως — Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προσφυγής — Άδεια παραμονής στο κράτος μέλος)

(2018/C 285/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sadikou Gnandi

κατά

État belge

Διατακτικό

Η οδηγία 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και τις διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ερμηνευόμενη σε συνδυασμό με την οδηγία 2005/85/EK του Συμβουλίου, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, και με γνώμονα την αρχή της μη επαναπροωθήσεως και το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, που κατοχυρώνονται με το άρθρο 18, το άρθρο 19, παράγραφος 2, και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σε αυτήν η έκδοση αποφάσεως περί επιστροφής, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115, εις βάρος υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος υπέβαλε αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας, ήδη από της εκ μέρους της υπεύθυνης αρχής απορρίψεως της αιτήσεως αυτής ή μαζί με αυτήν στο πλαίσιο της ίδιας διοικητικής πράξεως και, ως εκ τούτου, πριν από την εκδίκαση της ένδικης προσφυγής κατά της απορρίψεως αυτής, υπό την προϋπόθεση, μεταξύ άλλων, ότι το οικείο κράτος μέλος διασφαλίζει την αναστολή του συνόλου των εννόμων αποτελεσμάτων της αποφάσεως επιστροφής εν αναμονή της εκδίκασεως της προσφυγής αυτής, ότι ο αιτών αυτός δύναται, κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, να απολαύει των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει της οδηγίας 2003/9/EK του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη, και να προβάλει οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων η οποία επήλθε κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής περί επιστροφής και η οποία δύναται να έχει ουσιώδη σημασία για την εκτίμηση της καταστάσεως του ενδιαφερομένου βάσει της οδηγίας 2008/115, ιδίως δε του άρθρου της 5, στοιχεία των οποίων η διακρίβωση απόκειται στο εθνικό δικαστήριο.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Østre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fidelity Funds κ.λπ. κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-480/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και ελευθερία των πληρωμών — Περιορισμοί — Φόρος επί μερισμάτων που διανέμονται σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) — Μερισματα που διανέμονται από εταιρίες που εδρεύουν σε κράτος μέλος σε ΟΣΕΚΑ που εδρεύουν στην αλλοδαπή — Απαλλαγή των μερισμάτων που διανέμονται από εταιρίες που εδρεύουν σε κράτος μέλος σε ΟΣΕΚΑ που εδρεύουν στην ημεδαπή — Δικαιολογητικοί λόγοι — Ισόρροπη κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών — Συνοχή του φορολογικού καθεστώτος — Αναλογικότητα]

(2018/C 285/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fidelity Funds κ.λπ.

κατά

Skatteministeriet

παρισταμένης της: NN (L) SICAV

Διατακτικό

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δυνάμει της οποίας τα μερίσματα που διανέμονται από εταιρία που εδρεύει στο κράτος μέλος αυτό σε εδρεύοντα στην αλλοδαπή οργανισμό συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή, ενώ τα μερίσματα που διανέμονται σε ΟΣΕΚΑ που εδρεύει στο ίδιο κράτος μέλος απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω οργανισμός προβαίνει σε ελάχιστη διανομή προς τους μεριδιούχους του ή καθορίζει λογιστικώς μια ελάχιστη διανομή και παρακρατεί φόρο επί της ελάχιστης αυτής διανομής, πραγματικής ή πλασματικής, από τους μεριδιούχους του.

(¹) EE C 419 της 14.11.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-543/16) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/676/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφοι 5 και 7 — Παράρτημα II, Α, σημεία 1 έως 3 και 5 — Παράρτημα III, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, και παράγραφος 2 — Προστασία των υδάτων κατά της νιτρορρυπάνσεως γεωργικής προελεύσεως — Ανεπάρκεια των υφιστάμενων μέτρων — Συμπληρωματικά μέτρα ή ενισχυμένες δράσεις — Αναθεώρηση του προγράμματος δράσεως — Περιορισμός της ποσότητας λιπάσματος — Ισορροπία χρήση λιπασμάτων — Χρονικές περίοδοι διασποράς λιπάσματος — Χωρητικότητα των δοχείων αποθηκεύσεως κοπριάς — Διασπορά λιπάσματος σε επιφάνειες με μεγάλη κλίση και σε εδάφη παγωμένα ή καλυμμένα με χιόνι)

(2018/C 285/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes και E. Manhaeve)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller)

Παραεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: C. Thorning και M. Wolff)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να λάβει συμπληρωματικά μέτρα ή να προβεί σε ενισχυμένες δράσεις, αότου κατέστη σαφές ότι τα προβλεπόμενα στο γερμανικό πρόγραμμα δράσεως μέτρα δεν ήσαν επαρκή, καθώς και να αναθεωρήσει αυτό το πρόγραμμα δράσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 5 και 7, της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1137/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, σε συνδυασμό με το παράρτημα II, Α, σημεία 1 έως 3 και 5, καθώς και με το παράρτημα III, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3, και παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 6 της 9.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group κατά Orifarm GmbH

(Υπόθεση C-681/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Δίκαιο ευρεσιτεχνίας — Πράξεις προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση του 2003, του 2005 και του 2012 — Ειδικός μηχανισμός — Δυνατότητα εφαρμογής στις παράλληλες εισαγωγές — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Προϊόν προστατευόμενο από συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας σε ένα κράτος μέλος και διατιθέμενο στο εμπόριο από τον κάτοχο του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε άλλο κράτος μέλος — Ανάλωση των δικαιωμάτων διανοητικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας — Έλλειψη κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας στα νέα κράτη μέλη — Κανονισμός (ΕΚ) 1901/2006 — Παράταση της περιόδου προστασίας]

(2018/C 285/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group

κατά

Orifarm GmbH

Διατακτικό

- 1) Οι ειδικοί μηχανισμοί που προβλέπονται στο κεφάλαιο 2 του παραρτήματος IV της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, στο κεφάλαιο 1 του παραρτήματος V της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, και στο κεφάλαιο 1 του παραρτήματος IV της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Κροατίας και των προσαρμογών της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν στον κάτοχο συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, το οποίο έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος πλην των νέων κρατών μελών τα οποία αφορούν αυτές οι πράξεις προσχωρήσεως, να αντιταχθεί στην παράλληλη εισαγωγή φαρμάκου από τα νέα αυτά κράτη μέλη στην περίπτωση κατά την οποία οι έννομες τάξεις των εν λόγω κρατών δεν προέβλεπαν τη δυνατότητα αποκτήσεως ισοδύναμης προστασίας κατά την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, αλλά κατά την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή/και καταθέσεως της αιτήσεως για τη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας στο κράτος μέλος εισαγωγής, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτή για τον δικαιούχο η απόκτηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας και ισοδύναμου συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας στα κράτη εξαγωγής.
- 2) Οι ειδικοί μηχανισμοί που προβλέπονται στο κεφάλαιο 2 του παραρτήματος IV της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, στο κεφάλαιο 1 του παραρτήματος V της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση, και στο κεφάλαιο 1 του παραρτήματος IV της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Κροατίας και των προσαρμογών της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εφαρμόζονται επί της παρατάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 36, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004.

⁽¹⁾ EE C 104 της 3.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Corte di Appello di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petronas Lubricants Italy SpA κατά Livio Guida

(Υπόθεση C-1/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών από ατομικές συμβάσεις εργασίας — Άρθρο 20, παράγραφος 2 — Εργοδότης ο οποίος ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του — Ανταγωγή του εργοδότη — Καθορισμός του έχοντος διεθνή δικαιοδοσία δικαστηρίου]

(2018/C 285/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte di Appello di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Petronas Lubricants Italy SpA

κατά

Livio Guida

Διατακτικό

Το άρθρο 20, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, σε μια περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, παρέχει στον εργοδότη το δικαίωμα να ασκήσει, ενώπιον του δικαστηρίου που έχει νομίμως επιληφθεί της αγωγής εργαζομένου, ανταγωγή στηριζόμενη σε σύμβαση εκχωρήσεως απαιτήσεως η οποία συνήφθη μεταξύ του εργοδότη και του αρχικού δικαιούχου της απαιτήσεως σε ημερομηνία μεταγενέστερη της ασκήσεως της αγωγής αυτής.

⁽¹⁾ EE C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2018 [αίτηση του Kammergericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία η οποία κινήθηκε από τον Vincent Pierre Oberle

(Υπόθεση C-20/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 650/2012 — Άρθρο 4 — Γενική διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων κράτους μέλους για την εκδίκαση της υποθέσεως κληρονομικής διαδοχής στο σύνολό της — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που διέπει τη διεθνή δικαιοδοσία όσον αφορά την έκδοση εθνικών κληρονομητηρίων — Ευρωπαϊκό κληρονομητήριο]

(2018/C 285/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Kammergericht Berlin

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vincent Pierre Oberle

Διατακτικό

Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία προβλέπει ότι, ακόμη και αν ο κληρονομούμενος δεν είχε, κατά τον χρόνο του θανάτου του, τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος αυτό, τα δικαστήριά του έχουν εντούτοις διεθνή δικαιοδοσία για την έκδοση εθνικού κληρονομητηρίου σε περίπτωση κληρονομικής διαδοχής με διασυνοριακές επιπτώσεις, όταν στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους βρίσκονται αντικείμενα της κληρονομιάς ή ο κληρονομούμενος είχε την ιθαγένεια του ίδιου κράτους μέλους.

(¹) EE C 112 της 10.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Ιουνίου 2018 [αίτηση του Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UAB «Enteco Baltic» κατά Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Υπόθεση C-108/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και άρθρο 143, παράγραφος 2 — Απαλλαγές από τον ΦΠΑ κατά την εισαγωγή — Εισαγωγή ακολουθούμενη από ενδοκοινοτική παράδοση — Προϋποθέσεις — Απόδειξη της αποστολής ή της μεταφοράς των αγαθών σε άλλο κράτος μέλος — Μεταφορά υπό το καθεστώς αναστολής ειδικών φόρων κατανάλωσης — Μεταβίβαση του δικαιώματος διάθεσης των αγαθών στον αποκτώντα — Φοροδιαφυγή — Δεν υφίσταται υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να συνδράμει τον υποκείμενο στον φόρο κατά τη συλλογή των αναγκαίων πληροφοριών για την απόδειξη της πλήρωσης των προϋποθέσεων απαλλαγής]

(2018/C 285/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UAB «Enteco Baltic»

κατά

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και το άρθρο 143, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/69/EK του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους να αρνηθούν την απαλλαγή από τον φόρο προστιθέμενης αξίας κατά την εισαγωγή για τον λόγο και μόνον ότι, συνεπεία μεταβολής των συνθηκών μετά την εισαγωγή, τα επίμαχα προϊόντα παραδόθηκαν σε υποκείμενο στον φόρο διαφορετικό από εκείνον του οποίου ο αριθμός φορολογικού μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας αναγραφόταν στη διασάφηση εισαγωγής, μολονότι ο εισαγωγέας γνωστοποίησε στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής όλες τις πληροφορίες για την ταυτότητα του νέου αποκτώντος, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται ότι πληρούνται πράγματι οι ουσιαστικές προϋποθέσεις απαλλαγής της επακόλουθης ενδοκοινοτικής παράδοσης.

- 2) Το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/69, σε συνδυασμό με το άρθρο 138 και το άρθρο 143, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί, έχει την έννοια ότι:
- έγγραφα, με τα οποία επιβεβαιώνεται η μεταφορά αγαθών από φορολογική αποθήκη ευρισκόμενη στο κράτος μέλος εισαγωγής με προορισμό όχι τον αποκτώντα, αλλά φορολογική αποθήκη ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος, μπορούν να θεωρηθούν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την αποστολή ή τη μεταφορά των αγαθών αυτών σε άλλο κράτος μέλος·
 - έγγραφα όπως έγγραφα αποστολής βάσει της σύμβασης περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων, που υπογράφηκε στη Γενεύη στις 19 Μαΐου 1956, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο της 5ης Ιουλίου 1978, και ηλεκτρονικά διοικητικά έγγραφα που συνοδεύουν τη διακίνηση αγαθών τελούντων υπό καθεστώς αναστολής ειδικών φόρων κατανάλωσης μπορούν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να αποδειχθεί ότι, κατά τη στιγμή της εισαγωγής σε κράτος μέλος, τα επίμαχα αγαθά προορίζονται να αποσταλούν ή να μεταφερθούν σε άλλο κράτος μέλος, κατά την έννοια του άρθρου 143, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, της οδηγίας 2006/112, όπως έχει τροποποιηθεί, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω έγγραφα προσκομίζονται εκείνη τη στιγμή και περιλαμβάνουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες. Τα έγγραφα αυτά, όπως και οι ηλεκτρονικές επιβεβαιώσεις της παράδοσης των προϊόντων και η αναφορά παραλαβής που εκδίδονται μετά τη διακίνηση αγαθών τελούντων υπό καθεστώς αναστολής ειδικών φόρων κατανάλωσης, είναι ικανά να αποδείξουν ότι τα εν λόγω αγαθά πράγματι απεστάλησαν ή μεταφέρθηκαν σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, όπως έχει τροποποιηθεί.
- 3) Το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/69, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στις αρχές κράτους μέλους να αρνηθούν να αναγνωρίσουν σε εισαγωγέα το προβλεπόμενο στη διάταξη αυτή δικαίωμα απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας για τις εισαγωγές αγαθών τις οποίες πραγματοποίησε στο κράτος μέλος αυτό και τις οποίες ακολούθησε ενδοκοινοτική παράδοση, με την αιτιολογία ότι τα αγαθά αυτά δεν μεταβιβάστηκαν απευθείας στον αποκτώντα, αλλά τα ανέλαβαν μεταφορικές επιχειρήσεις και φορολογικές αποθήκες ορισθείσες από τον αποκτώντα, όταν έχει μεταβιβαστεί, εκ μέρους του εισαγωγέα, στον αποκτώντα το δικαίωμα να διαθέτει τα εν λόγω αγαθά ως κύριος. Στο πλαίσιο αυτό, η έννοια «παράδοση αγαθών», κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, όπως έχει τροποποιηθεί, πρέπει να ερμηνεύεται με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο ερμηνεύεται στο πλαίσιο του άρθρου 167 της εν λόγω οδηγίας, όπως έχει τροποποιηθεί.
- 4) Το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/69, έχει την έννοια ότι αποκλείει διοικητική πρακτική βάσει της οποίας, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, δεν αναγνωρίζεται δικαίωμα απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας κατά την εισαγωγή στον καλόπιστο εισαγωγέα, όταν οι προϋποθέσεις απαλλαγής της επακόλουθης ενδοκοινοτικής παράδοσης δεν πληρούνται λόγω φοροδιαφυγής διαπραχθείσας από τον αποκτώντα, εκτός εάν αποδεικνύεται ότι ο εισαγωγέας γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι η πράξη συνδεόταν με φοροδιαφυγή διαπραχθείσα από τον αποκτώντα και δεν έλαβε όλα τα μέτρα που μπορούσε ευλόγως να λάβει για να αποφύγει τη συμμετοχή του στη φοροδιαφυγή αυτή. Από το γεγονός και μόνον ότι ο εισαγωγέας και ο αποκτών επικοινωνούσαν με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας δεν μπορεί να συναχθεί τεκμήριο ότι ο εισαγωγέας γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει ότι συμμετείχε σε τέτοια φοροδιαφυγή.
- 5) Το άρθρο 143, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/69, έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν υποχρεούνται, όταν εξετάζουν τη μεταβίβαση του δικαιώματος να διαθέτει κανείς τα αγαθά ως κύριος, να συλλέγουν πληροφορίες στις οποίες έχουν πρόσβαση μόνον οι δημόσιες αρχές.

(¹) ΕΕ C 161 της 22.5.2017.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
26 Μαΐου 2017 — EUflight.de GmbH κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-307/17)

(2018/C 285/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: EUflight.de GmbH

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
29 Μαΐου 2017 — Jeannine Wieczarkowicz κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-311/17)

(2018/C 285/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Jeannine Wieczarkowicz

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
30 Μαΐου 2017 — Rainer Hadamek κ.λπ. κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-316/17)

(2018/C 285/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Rainer Hadamek, Heike Hadamek, Florian Hadamek, Carina Hadamek

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
30 Μαΐου 2017 — Gerhard Schneider και Christa Schneider κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-317/17)

(2018/C 285/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Gerhard Schneider, Christa Schneider

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Iris Michardt και Detlef Michardt κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-353/17)

(2018/C 285/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Iris Michardt, Detlef Michardt

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Birgit Förg κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-354/17)

(2018/C 285/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Birgit Förg

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Lutz Leupolt κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-355/17)

(2018/C 285/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Lutz Leupolt

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Johannes Büker και Ursula Münsterteicher κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-356/17)

(2018/C 285/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Johannes Büker, Ursula Münsterteicher

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Lydia Wieczorek και Paul Wieczorek κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-357/17)

(2018/C 285/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Lydia Wieczorek, Paul Wieczorek

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Walter Langguth και Elke Langguth κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-358/17)

(2018/C 285/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Walter Langguth, Elke Langguth

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Marcel Lutz κ.λπ. κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-359/17)

(2018/C 285/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Marcel Lutz, Janine Lutz, Michelle Lutz, Sarah Lutz

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Nicole Hofmann κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-360/17)

(2018/C 285/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Nicole Hofmann

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Ole Feuser κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-361/17)

(2018/C 285/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Ole Feuser

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2017 — Boris Feuser κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-362/17)

(2018/C 285/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Boris Feuser

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 30 Ιουνίου 2017 — Ines Ewen κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-394/17)

(2018/C 285/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ines Ewen

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 4 Ιουλίου 2017 — Petra Nünemann κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-403/17)

(2018/C 285/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Petra Nünemann

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 7 Ιουλίου 2017 — Barbara Yvette Müller κ.λπ. κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-409/17)

(2018/C 285/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Barbara Yvette Müller, Stefanie Müller, Michelle Müller

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 17 Ιουλίου 2017 — Bially κ.λπ. κατά TUIfly GmbH

(Υπόθεση C-429/17)

(2018/C 285/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Bially κ.λπ.

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Μαΐου 2018 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Arbeits- und Sozialgerichts Wien (Αυστρία) στις 23 Απριλίου 2018 — Mino Schuch-Ghannadan κατά Medizinische Universität Wien

(Υπόθεση C-274/18)

(2018/C 285/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Minoo Schuch-Ghannadan

Εναγόμενο: Medizinische Universität Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει εφαρμογή η αρχή *pro rata temporis* της ρήτρας 4, σημείο 2, της συμφωνίας-πλαισίου στο παράρτημα της οδηγίας 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης, σε συνάρτηση με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων της ρήτρας 4, σημείο 1, επί νομοθετικής ρυθμίσεως, κατά την οποία η συνολική διάρκεια διαδοχικών σχέσεων εργασίας εργαζομένης ή εργαζομένου σε αυστριακό πανεπιστήμιο, ο οποίος ή η οποία απασχολείται στο πλαίσιο προγραμμάτων για τρίτους ή ερευνητικών προγραμμάτων, επιτρέπεται να ανέρχεται στην περίπτωση εργαζομένων πλήρους απασχολήσεως σε 6 έτη, στην περίπτωση όμως της μερικής απασχολήσεως επιτρέπεται να ανέρχεται σε 8 έτη, περαιτέρω δε επιτρέπεται, εφόσον συντρέχουν αντικειμενικοί λόγοι, ιδίως για τη συνέχιση ή ολοκλήρωση ερευνητικών σχεδίων ή δημοσιεύσεων, η παράταση για μία φορά έως 10 έτη συνολικά στην περίπτωση της πλήρους απασχολήσεως, στη δε περίπτωση της μερικής απασχολήσεως έως 12 έτη συνολικά;
- 2) Αποτελεί μια νομοθετική ρύθμιση, όπως η περιγραφόμενη στο προδικαστικό ερώτημα 1, έμμεση διάκριση λόγω φύλου κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιатύπωση), της 5ης Ιουλίου 2006, όταν από όλους τους απασχολούμενους, για τους οποίους ισχύει η ρύθμιση αυτή, πλήττονται σε σημαντικά υψηλότερο ποσοστό οι εργαζόμενες γυναίκες απ' ό,τι οι εργαζόμενες άνδρες;
- 3) Έχει το άρθρο 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/54ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιатύπωση), της 5ης Ιουλίου 2006 ⁽²⁾, την έννοια ότι μια γυναίκα, η οποία στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής μιας νομοθετικής ρυθμίσεως όπως είναι η εκτιθέμενη στο προδικαστικό ερώτημα 1, προβάλλει ότι υφίσταται έμμεση δυσμενή διάκριση λόγω φύλου, εκ του λόγου ότι ουσιαστικά περισσότερες γυναίκες από άντρες απασχολούνται υπό καθεστώς μερικής απασχολήσεως, πρέπει να πιθανολογήσει την περίπτωση αυτή, και ιδίως το κατά πόσον από στατιστικής απόψεως οι γυναίκες πλήττονται σε σημαντικά μεγαλύτερο βαθμό, επικαλούμενη συγκεκριμένες στατιστικές ή αναφέροντας συγκεκριμένες περιστάσεις και προσκομίζοντας τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία;

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 14, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 204, σ. 23.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Απριλίου 2018 η The Green Effort Ltd κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 23 Φεβρουαρίου 2018 στην υπόθεση T-794/17, The Green Effort Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-282/18 P)

(2018/C 285/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: The Green Effort Ltd (εκπρόσωπος: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέξει στο σύνολό της τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2018, υπόθεση T-794/17,

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις,
- να ακυρώσει την ανάκληση της καταχώρισης του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 9 528 001,
- να απορρίψει την αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας,
- να κάνει δεκτή την αίτηση για *restitutio in integrum*,
- να ζητήσει να προσκομιστούν και να εξετάσει τα έγγραφα των ενώπιον του EUIPO διαδικασιών ακύρωσης 12343 C, 10757 C, 10524 C και των διαδικασιών ανακοπής B 002165119, B 002199274, B 002344565, B 002367038, B 002513086 και B 002513151,
- να καταδικάσει το EUIPO και τον αιτούντα την ακύρωση στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της αναιρεσεύουσας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έξι λόγους, υποστηρίζοντας ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στηρίχθηκε στον πρώτο αναιρετικό λόγο και ότι ο δεύτερος, ο τρίτος, ο τέταρτος, ο πέμπτος και ο έκτος λόγος εμφανίζουν ότι η απόφαση είναι εσφαλμένη για άλλους λόγους.

1ος αναιρετικός λόγος: Παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 4, της απόφασης 17-4 του εκτελεστικού διευθυντή του EUIPO της 16ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την επικοινωνία με ηλεκτρονικά μέσα.

Επιχειρήματα: Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι η κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιείται την πέμπτη ημερολογιακή ημέρα μετά την ημέρα δημιουργίας του εγγράφου στα συστήματα του EUIPO. Για τον λόγο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο υπολόγισε εσφαλμένα την προθεσμία άσκησης προσφυγής κατά της απόφασης της 11 Σεπτεμβρίου 2017 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

2ος αναιρετικός λόγος: η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κριθεί βάσιμη, διότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις του EUIPO προσβάλλουν τα δικαιώματα της αναιρεσεύουσας, καθώς η αίτηση έκπτωσης ή ακυρότητας ήταν απαράδεκτη, λόγω κακοπιστίας και λόγω εσφαλμένης παράθεσης των πραγματικών περιστατικών.

3ος αναιρετικός λόγος: η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κριθεί βάσιμη, διότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις του EUIPO προσβάλλουν τα δικαιώματα της αναιρεσεύουσας, καθώς ο δικαιούχος του σήματος προσκόμισε στο EUIPO αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσης εντός των χρονικών ορίων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 ⁽¹⁾.

4ος αναιρετικός λόγος: η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κριθεί βάσιμη, διότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις του EUIPO προσβάλλουν τα δικαιώματα της αναιρεσεύουσας, καθώς ο δικαιούχος του σήματος προσκόμισε στο EUIPO αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσης εντός των χρονικών ορίων που ορίζει το EUIPO.

5ος αναιρετικός λόγος: η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κριθεί βάσιμη, διότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις του EUIPO προσβάλλουν τα δικαιώματα της αναιρεσεύουσας, καθώς το γεγονός ότι δεν περιήλθαν στο EUIPO, μέσω του συστήματος ηλεκτρονικής επικοινωνίας και/ή μέσω τηλεομοιοτυπίας, οι αποδείξεις της ουσιαστικής χρήσης οφείλεται σε τεχνική ανεπάρκεια των συστημάτων αυτών.

6ος αναιρετικός λόγος: η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κριθεί βάσιμη, διότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις του EUIPO προσβάλλουν τα δικαιώματα της αναιρεσεύουσας, καθώς το EUIPO και, κατόπιν, το δεύτερο τμήμα προσφυγών, εσφαλμένως απέρριψαν την αίτηση της αναιρεσεύουσας για *restitutio in integrum*.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις
26 Απριλίου 2018 — KAMU Passenger & IT Services GmbH κατά Türk Hava Yollari A.O. — T.H.Y.
Turkish Airlines**

(Υπόθεση C-289/18)

(2018/C 285/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: KAMU Passenger & IT Services GmbH

Εναγομένη: Türk Hava Yollari A.O. — T.H.Y. Turkish Airlines

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η πτήση ανταπόκρισης από το αεροδρόμιο προορισμού της προηγούμενης πτήσεως, για την οποία ο επιβάτης έκανε κράτηση μαζί με την πρώτη πτήση και για την οποία έλαβε ένα εισιτήριο με έναν μόνο αριθμό εισιτηρίου, να χαρακτηριστεί, λαμβανομένου υπόψη ενός προγραμματισμένου χρονικού διαστήματος μεταξύ των δύο πτήσεων λίγο μεγαλύτερο των 13 ωρών, ως «πτήση με άμεση ανταπόκριση», κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 2 Μαΐου
2018 — Stefan Neldner κατά Eurowings GmbH**

(Υπόθεση C-299/18)

(2018/C 285/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων και εκκαλών: Stefan Neldner

Εναγόμενη και εφεσίβλητη: Eurowings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾ αποζημίωση να συμψηφιστεί με την καταβαλλόμενη βάσει της εθνικής νομοθεσίας αποζημίωση, η οποία συνίσταται στην απόδοση επιπλέον εξόδων ταξιδιού που καταβλήθηκαν λόγω ακυρώσεως πτήσεως για την οποία είχε πραγματοποιηθεί κράτηση, σε περίπτωση που ο αερομεταφορέας έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού;

- 2) Εάν ο συμφηφισμός είναι δυνατός, επιτρέπεται και ο συμφηφισμός του ποσού που αντιστοιχεί στο κόστος εναλλακτικού δρομολογίου για τη μεταφορά του επιβάτη προς τόπο διαφορετικό από τον τελικό προορισμό της πτήσεως, σε περίπτωση που ο επιβάτης αρνηθεί εναλλακτικό δρομολόγιο προς τον τελικό προορισμό της πτήσεως, το οποίο του έχει προτείνει ο αερομεταφορέας;
- 3) Εάν επιτρέπεται ο συμφηφισμός των προαναφερθέντων ποσών, δύναται ο αερομεταφορέας να συμφηφίζει τα ποσά αυτά σε κάθε περίπτωση ή η δυνατότητά αυτή εξαρτάται από το αν και κατά πόσον τούτο επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία ή κρίνεται εύλογο από το δικαστήριο;
- 4) Εάν η εθνική νομοθεσία ή η κρίση του δικαστή έχουν καθοριστική σημασία, καλύπτει η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 του κανονισμού αποζημίωση μόνο την ταλαιπωρία και την απώλεια χρόνου που έχουν υποστεί οι επιβάτες, λόγω ακυρώσεως της πτήσεως, ή καλύπτει και τις υλικές ζημιές που απορρέουν από αυτή;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και μатаίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Bonn (Γερμανία) στις 4 Μαΐου 2018 — Thomas Leonhard κατά DSL Bank

(Υπόθεση C-301/18)

(2018/C 285/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Bonn

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Thomas Leonhard

Εναγομένη: DSL Bank

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/65/ΕΚ (¹) την έννοια ότι αποκλείει εθνική διάταξη κράτους μέλους η οποία προβλέπει ότι μετά τη δήλωση υπαναχωρήσεως από σύμβαση καταναλωτικού δανείου που έχει συναφθεί εξ αποστάσεως ο προμηθευτής οφείλει να καταβάλει στον καταναλωτή, πέραν του ποσού που εισέπραξε από αυτόν βάσει της εξ αποστάσεως συμβάσεως, και αποζημίωση για τη χρήση του εν λόγω ποσού;

(¹) Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ (ΕΕ L 271, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 14 Μαΐου 2018 — Schiaffini Travel SpA κατά Comune di Latina

(Υπόθεση C-322/18)

(2018/C 285/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Schiaffini Travel SpA

Καθού: Comune di Latina

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽¹⁾ (ιδίως όσον αφορά την απαγόρευση –σύμφωνα με τα στοιχεία β' και δ'– που επιβάλλεται σε εγχώριο φορέα ως προς τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς εκτός των τειχών) να εφαρμόζεται επίσης στις συμβάσεις αναθέσεως που έχουν συναφθεί σε χρόνο προγενέστερο της ενάρξεως ισχύος του αυτού κανονισμού;
- 2) Μπορεί γενικώς να χαρακτηριστεί ως «εγχώριος φορέας» –κατά την έννοια του αυτού κανονισμού και ενδεχομένως σε αναλογία σκοπού με τη νομολογία που έχει διαμορφωθεί σχετικά με τον θεσμό της αυτεπιστασίας– νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου στο οποίο ανατέθηκε απευθείας από την κρατική αρχή η παροχή της υπηρεσίας τοπικών συγκοινωνιών, στην περίπτωση που το πρώτο συνδέεται άμεσα με τη δεύτερη από την άποψη της οργάνωσης και του ελέγχου και το μετοχικό κεφάλαιό του κατέχει το ίδιο το Δημόσιο (εξ ολοκλήρου ή κατ' αναλογία, από κοινού με άλλους δημόσιους οργανισμούς);
- 3) Σε σχέση με την απευθείας ανάθεση υπηρεσιών που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, το γεγονός ότι, μετά την ανάθεση, η προαναφερθείσα κρατική αρχή ίδρυσε δημόσιο διοικητικό οργανισμό με οργανωτικές εξουσίες σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες (ενώ το Δημόσιο εξακολουθεί να έχει την αποκλειστική εξουσία διαθέσεως του δικαιώματος παραχωρήσεως) –οργανισμό που δεν ασκεί «ανάλογο έλεγχο» επί του αναδόχου των υπηρεσιών– αποτελεί ή όχι περίπτωση ικανή να εξαιρέσει την εν λόγω ανάθεση από τη ρύθμιση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού;
- 4) Πρέπει να θεωρηθεί ότι η αρχική λήξη μιας απευθείας αναθέσεως σε χρονικό σημείο πέρα από την περίοδο τριάντα ετών που λήγει την 3η Δεκεμβρίου 2039 [περίοδος που αρχίζει από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007] συνεπάγεται τη μη συμμόρφωση της αναθέσεως προς τις αρχές που απορρέουν από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 και 8, παράγραφος 3, του αυτού κανονισμού, ή μήπως η παρατυπία αυτή διορθώνεται αυτομάτως, για τους σκοπούς του νόμου, μέσω της ex lege (άρθρο 8, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο) σιωπηρής μείωσης στην εν λόγω τριακονταετή περίοδο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 15 Μαΐου 2018 — Sicilville Srl κατά Comune di Brescia

(Υπόθεση C-324/18)

(2018/C 285/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναφεύγουσα: Sicilville Srl

Αναπεσίδβλητος: Comune di Brescia

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα το άρθρο 57, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ⁽¹⁾ σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 101 της ίδιας οδηγίας καθώς και με τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη, η οποία, ενώ προβλέπει ως λόγο υποχρεωτικού αποκλεισμού ενός οικονομικού φορέα το «σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα», ορίζει ότι, στην περίπτωση κατά την οποία το επαγγελματικό παράπτωμα οδήγησε στην καταγγελία συμβάσεως, ο φορέας μπορεί να αποκλεισθεί μόνον αν δεν έχει αμφισβητήσει ενώπιον δικαστηρίου το κύρος της καταγγελίας ή αν η καταγγελία έχει επικυρωθεί κατά το πέρας δικαστικής διαδικασίας;

(¹) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αναίρεση που άσκησε την 21η Μαΐου 2018 η Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία / Όμιλος Επιχειρήσεων κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) που εκδόθηκε την 13^η Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-542/11 RENV, Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-332/18 P)

(2018/C 285/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία — Όμιλος Επιχειρήσεων (δικηγόροι: Ν. Κορογιαννάκης, Ν. Κεραμίδας, Ε. Χρυσάφης και Δ. Διακόπουλος, K. Struckmann, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ)

Αιτήματα

Με την προκείμενη προσφυγή, η «Μυτιληναίος Ανώνυμος Εταιρία — Όμιλος Επιχειρήσεων» ζητά από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση T-542/11 RENV (ECLI:EU:T:2018: 132),
- να εκδικάσει το ίδιο την υπόθεση,
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 13ης Ιουλίου 2011 και
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει τα δικαστικά έξοδά της ανααιρεσείουσας για το σύνολο της διαδικασίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ανααιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους Αναίρεσης:

- 1) Νομικά σφάλματα και στρεβλώσεις των πραγματικών περιστατικών στο πλαίσιο της αξιολόγησης του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το αν το επίμαχο μέτρο αποτελούσε κρατική ενίσχυση, και ειδικότερα σχετικά με το αν το μέτρο συνιστούσε «πλεονέκτημα», σχετικά με την αξιολόγηση του πλεονεκτήματος, την άρνηση εξέτασης του ζητήματος της οικονομικής δικαιολόγησης, και την εσφαλμένη εφαρμογή του βάρους απόδειξης, για το λόγο ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν προέβαλε τέτοια επιχειρήματα κατά τη διοικητική διαδικασία και νομικό σφάλμα σχετικά με την αντιμετώπιση των επιχειρημάτων της ανααιρεσείουσας όσον αφορά το «κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή».
- 2) Νομικό σφάλμα ως προς της αξιολόγηση της «επιλεκτικότητας» του πλεονεκτήματος και

- 3) Νομικά σφάλματα και στρεβλώσεις των αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τις επιπτώσεις του επίμαχου μέτρου στο εμπόριο και στον ανταγωνισμό.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Lombardi Srl κατά Comune di Auletta κ.λπ.

(Υπόθεση C-333/18)

(2018/C 285/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Lombardi Srl

Ανααιρεσίβλητοι: Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, και 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2007 ⁽²⁾, την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία στον διαγωνισμό είχαν μετέσχει πλείονες εταιρίες οι οποίες δεν μετείχαν στη δίκη (και, σε κάθε περίπτωση, οι προσφορές ορισμένων εξ αυτών δεν έχουν προσβληθεί δικαστικώς), εναπόκειται στο δικαστήριο, δυνάμει της δικονομικής αυτονομίας που αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη, η εκτίμηση περί της υπάρξεως συγκεκριμένου έννομου συμφέροντος που προβλήθηκε με την κύρια προσφυγή από τον υποψήφιο κατά του οποίου ασκήθηκε αντίθετη προσφυγή αποκλεισμού που κρίθηκε βάσιμη, κάνοντας χρήση των δικονομικών μέσων που παρέχει η εθνική έννομη τάξη και εναρμονίζοντας, ως εκ τούτου, την προστασία της εν λόγω υποκειμενικής θέσεως με τις πάγιες αρχές του εθνικού δικαίου, συγκεκριμένα δε την αρχή της αντιστοιχίας μεταξύ του αιτήματος και της αποφάσεως (άρθρο 112 του κώδικα πολιτικής δικονομίας), της απόδειξης του προβαλλομένου έννομου συμφέροντος (άρθρο 2697 του Αστικού Κώδικα), τα υποκειμενικά όρια του δεδισμένου που ισχύει μόνο μεταξύ των διαδίκων και δεν μπορεί να αφορά τη θέση τρίτων, ξένων με τη διαφορά (άρθρο 2909 του Αστικού Κώδικα);

⁽¹⁾ ΕΕ L 395, σ. 33.

⁽²⁾ Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2007, για την τροποποίηση των οδηγιών 89/665/ΕΟΚ και 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης δημόσιων συμβάσεων (ΕΕ L 335, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Via Lattea Srl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Υπόθεση C-337/18)

(2018/C 285/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Via Lattea Srl, Alba Gilberto, Antonio Barausse, Gabriele Barausse, Azienda Agricola Benvegnù Gianni Battista e Giangetano s.s., Domenico Brogliato s.s., Cesare Filippi, Michele Filippi, Fontana Fidenzio e Fabrizio s.s., Giovanni Gastaldello, Tiziano Giarretta, Azienda Agricola Guadagnin Gianni ed Emanuele s.s., Il Moretto di Martinazza Laura s.s., Marini Alessandro e Domenico s.s., Azienda Agricola Milan Sergio & C. s.s., Matteo Mosele, Luciano Mosele, Ennio Mosele, Renato Munaretto, Azienda Agricola Pain di Gazzola Luigi, Azienda Agricola Parise Luigi, Angelo, Francesco e Giancarlo, Sillo Zefferino Maurizio s.s., Storti Danilo e Nicoletta s.s., Tosatto Paolo e Federico s.s., Vivaldo Emilio e Pierino s.s., Giuseppe Zanettin

Αναιρεσίβλητες: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αντίθεση νομοθετικής διατάξεως κράτους μέλους με το άρθρο 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 ⁽¹⁾ έχει ως συνέπεια την ανυπαρξία της υποχρέωσης των παραγωγών να καταβάλλουν τη συμπληρωματική εισφορά όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα η γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εμπιστοσύνη των προσώπων που έχουν τηρήσει υποχρέωση προβλεπόμενη από κράτος μέλος και που έχουν ωφεληθεί από τις συνέπειες οι οποίες συνδέονται με την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης δεν μπορεί να προστατευθεί όταν η υποχρέωση αυτή αποδεικνύεται αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης;
- 3) Αντιτίθενται, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001 ⁽²⁾ και η κατά το δίκαιο της Ένωσης έννοια της «κατηγορίας προτεραιότητας» σε διάταξη κράτους μέλους, όπως το άρθρο 2, παράγραφος 3, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 157/2004 που εκδόθηκε από την Ιταλική Δημοκρατία, η οποία προβλέπει διαφορετικούς τρόπους επιστροφής της συμπληρωματικής εισφοράς που καταλογίστηκε καθ' υπέρβαση, διακρίνοντας, όσον αφορά τα χρονοδιαγράμματα και τους τρόπους επιστροφής, μεταξύ των παραγωγών που πίστευαν ότι δεσμεύονται από εθνική διάταξη η οποία αποδείχθηκε ότι αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης και των παραγωγών που δεν τήρησαν την εν λόγω υποχρέωση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 187, σ. 19).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Cooperativa Novalat Scrl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Υπόθεση C-338/18)

(2018/C 285/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: Cooperativa Novalat Scrl, Antico Giuseppe e Figli s.s., Impresa Barutta Livio, Impresa Cusinato Giulio, Impresa Danesa Cisino, Impresa Faggian Rudi, Furlan Diego e Stefano s.s., Impresa Furlan Marco, Impresa Massaro Leo Valter, Impresa Reginato Guido, Impresa Sachespi Lucio, Impresa Salmaso Luigi, Impresa Schiavon Denis, Impresa Zanetti Narciso

Αναιρεσίβλητες: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αντίθεση νομοθετικής διατάξεως κράτους μέλους με το άρθρο 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 ⁽¹⁾ έχει ως συνέπεια την ανυπαρξία της υποχρέωσης των παραγωγών να καταβάλλουν τη συμπληρωματική εισφορά όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα η γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εμπιστοσύνη των προσώπων που έχουν τηρήσει υποχρέωση προβλεπόμενη από κράτος μέλος και που έχουν ωφεληθεί από τις συνέπειες οι οποίες συνδέονται με την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης δεν μπορεί να προστατευθεί όταν η υποχρέωση αυτή αποδεικνύεται αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης;

- 3) Αντιτίθενται, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001 ⁽²⁾ και η κατά το δίκαιο της Ένωσης έννοια της «κατηγορίας προτεραιότητας» σε διάταξη κράτους μέλους, όπως το άρθρο 2, παράγραφος 3, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 157/2004 που εκδόθηκε από την Ιταλική Δημοκρατία, η οποία προβλέπει διαφορετικούς τρόπους επιστροφής της συμπληρωματικής εισφοράς που καταλογίστηκε καθ' υπέρβαση, διακρίνοντας, όσον αφορά τα χρονοδιαγράμματα και τους τρόπους επιστροφής, μεταξύ των παραγωγών που πίστευσαν ότι δεσμεύονται από εθνική διάταξη η οποία αποδείχθηκε ότι αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης και των παραγωγών που δεν τήρησαν την εν λόγω υποχρέωση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 187, σ. 19).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Μαΐου 2018 — Veneto Latte Srl κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Υπόθεση C-339/18)

(2018/C 285/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Veneto Latte Srl, Bovolenta Luca e Matteo s.s., Greco Andrea e Alessandro s.s., Ruzza Vanel e Gloriano s.s., Azienda Agricola Marangona di Tamiso Rossano

Ανααιρεσίβλητες: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αντίθεση νομοθετικής διατάξεως κράτους μέλους με το άρθρο 2, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 ⁽¹⁾ έχει ως συνέπεια την ανυπαρξία της υποχρέωσης των παραγωγών να καταβάλλουν τη συμπληρωματική εισφορά όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται από τον εν λόγω κανονισμό;
- 2) Πρέπει, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το δίκαιο της Ένωσης, και συγκεκριμένα η γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εμπιστοσύνη των προσώπων που έχουν τηρήσει υποχρέωση προβλεπόμενη από κράτος μέλος και που έχουν ωφεληθεί από τις συνέπειες οι οποίες συνδέονται με την τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης δεν μπορεί να προστατευθεί όταν η υποχρέωση αυτή αποδεικνύεται αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης;
- 3) Αντιτίθενται, σε μια κατάσταση όπως η προεκτεθείσα, η οποία αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1392/2001 ⁽²⁾ και η κατά το δίκαιο της Ένωσης έννοια της «κατηγορίας προτεραιότητας» σε διάταξη κράτους μέλους, όπως το άρθρο 2, παράγραφος 3, της πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 157/2004 που εκδόθηκε από την Ιταλική Δημοκρατία, η οποία προβλέπει διαφορετικούς τρόπους επιστροφής της συμπληρωματικής εισφοράς που καταλογίστηκε καθ' υπέρβαση, διακρίνοντας, όσον αφορά τα χρονοδιαγράμματα και τους τρόπους επιστροφής, μεταξύ των παραγωγών που πίστευσαν ότι δεσμεύονται από εθνική διάταξη η οποία αποδείχθηκε ότι αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης και των παραγωγών που δεν τήρησαν την εν λόγω υποχρέωση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1392/2001 της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2001, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 187, σ. 19).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 28 Μαΐου 2018 — Alessandro Salvoni κατά Anna Maria Fiermonte

(Υπόθεση C-347/18)

(2018/C 285/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Alessandro Salvoni

Καθή: Anna Maria Fiermonte

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012⁽¹⁾ και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθενται στη δυνατότητα της δικαστικής αρχής που επελήφθη της εκδόσεως της βεβαιώσεως του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012, σε περίπτωση αποφάσεως με ισχύ δεδικασμένου, να ασκήσει αυτεπαγγέλτως εξουσίες με σκοπό τη διαπίστωση ενδεχόμενης παραβάσεως των κανόνων του κεφαλαίου II, τμήμα 4, του κανονισμού Βρυξέλλες Ια, ώστε να ενημερώσει τον καταναλωτή περί ενδεχόμενης διαπιστώσεως παραβάσεως και να του παράσχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει μετά λόγου γνώσεως το ενδεχόμενο ασκήσεως του ενδίκου βοηθήματος του άρθρου 45 του ίδιου κανονισμού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 351, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Reus (Ισπανία) στις 30 Μαΐου 2018 — Jaime Cardus Suárez κατά Catalunya Caixa S.A.

(Υπόθεση C-352/18)

(2018/C 285/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Reus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Jaime Cardus Suárez

Εναγομένη: Catalunya Caixa S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) 1.1 Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13⁽¹⁾ την έννοια ότι συμβατική ρήτρα που ενσωματώνει τον επίσημο δείκτη IRPH ο οποίος ρυθμίζεται από νομοθετική διάταξη δεν υπόκειται στις διατάξεις της οδηγίας, μολονότι ο εν λόγω δείκτης δεν εφαρμόζεται υποχρεωτικώς ανεξαρτήτως της επιλογής των μερών ούτε επικουρικώς ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των μερών;
- 1.2 Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 την έννοια ότι συμβατική ρήτρα που ενσωματώνει τον επίσημο δείκτη IRPH υπόκειται στις διατάξεις της οδηγίας, μολονότι ο δείκτης αυτός ρυθμίζεται από νομοθετική διάταξη, στην περίπτωση που με την εν λόγω συμβατική ρήτρα τροποποιείται ο κανόνας ο οποίος περιέχεται στη διοικητική διάταξη περί IRPH και αφορά το αρνητικό περιθώριο που πρέπει να εφαρμόζεται επί του εν λόγω δείκτη, όταν αυτός χρησιμοποιείται ως συμβατικό επιτόκιο, για την εξίσωση του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου (στο εξής: ΣΕΠΕ) του ενυπόθηκου δανείου με το ΣΕΠΕ της αγοράς, τεκμαιρομένης στην περίπτωση αυτή της μεταβολής της συμβατικής ισορροπίας που έχει θεσπίσει ο εθνικός νομοθέτης;

- 2) 2.1 Αποκλείει τον δικαστικό έλεγχο όσον αφορά την ενημέρωση του καταναλωτή για όλα τα στοιχεία που μπορεί να επηρεάσουν την έκταση των υποχρεώσεων του, προκειμένου να κριθεί εάν η ρήτρα διατυπώθηκε κατά σαφή και κατανοητό τρόπο υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13, το ότι ο δείκτης αναφοράς IRPH που ενσωματώνεται από τον επαγγελματία σε συμβατική ρήτρα δανείου ρυθμίζεται από νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις;
- 2.2 Ανταβαίνει στην οδηγία 93/13 νομολογία κατά την οποία η υποχρέωση διαφάνειας πληρούται με την απλή μνεία του επίσημου δείκτη στην προδιατυπωμένη ρήτρα, χωρίς να απαιτείται εκ μέρους του επαγγελματία που διατύπωσε τη ρήτρα οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφόρηση, ή, αντιθέτως, είναι απαραίτητο προκειμένου να τηρηθεί η υποχρέωση διαφάνειας να παρέχονται από τον επαγγελματία πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο διαμορφώσεως, το πεδίο εφαρμογής και τη συγκεκριμένη λειτουργία του μηχανισμού του εν λόγω δείκτη αναφοράς;
- 2.3 Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 την έννοια ότι η παράλειψη ενημερώσεως του καταναλωτή σχετικά με τη διαμόρφωση, λειτουργία και προηγούμενη εξέλιξη του IRPH, καθώς και την προβλεπόμενη μελλοντική, τουλάχιστον βραχυπρόθεσμη ή μεσοπρόθεσμη, εξέλιξή του, λαμβανομένων υπόψη των γνώσεων του επαγγελματία σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία κατά τον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η ρήτρα που ενσωματώνει τον ως άνω δείκτη δεν διατυπώθηκε κατά σαφή και κατανοητό τρόπο υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13;
- 2.4 Πρέπει η απαίτηση διαφάνειας της ρήτρας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι είναι υποχρεωτικό να έχει ενημερωθεί ο καταναλωτής σχετικά με τις κανονιστικές ρυθμίσεις που διέπουν τον δείκτη αναφοράς και το περιεχόμενό του, με την παροχή σχετικών πληροφοριών, ώστε να μπορεί να αντιληφθεί την οικονομική και νομική σημασία της ρήτρας που ενσωματώνει έναν τέτοιο δείκτη;
- 2.5 Μπορούν να αποτελέσουν στοιχεία στα οποία ο δικαστής δύναται να στηρίξει την εκτίμησή του περί καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικής ρήτρας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 η διαφήμιση και η πληροφόρηση που παρέχει ο επαγγελματίας και οι οποίες ενδέχεται να παραπλανήσουν τον καταναλωτή κατά τον χρόνο συνάψεως της δανειακής συμβάσεώς του που παραπέμπει στον IRPH;
- 3) 3.1 Πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα να συμπληρώνεται η εν λόγω σύμβαση, διά της τροποποίησησεως του περιεχομένου της καταχρηστικής ρήτρας με την εφαρμογή οποιουδήποτε άλλου δείκτη αναφοράς σε αντικατάσταση αυτού που κηρύχθηκε ανίσχυρος, λόγω του ότι εξαιτίας της ακυρότητας και καταργήσεως της ρήτρας κυμαινόμενου επιτοκίου, ανατρέπεται το δικαιοπρακτικό θεμέλιο μόνο από την πλευρά του τραπεζικού ιδρύματος, εάν η ρήτρα κριθεί καταχρηστική και, ως εκ τούτου, το δάνειο πρέπει να αποδοθεί ατόκως; Σε αυτήν την περίπτωση αντικείται στο άρθρο 6 της οδηγίας 93/13 μια τέτοιου είδους ερμηνεία και συμπλήρωση της συμβάσεως;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Justice de paix du troisième canton de Charleroi** (Βέλγιο) στις 5 Ιουνίου 2018 — **Frank Casteels** κατά **Ryanair DAC**, πρώην **Ryanair Ltd**

(Υπόθεση C-368/18)

(2018/C 285/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Frank Casteels

Εναγόμενη: Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

[H] αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 ⁽¹⁾ [...] έχει ως εξής:

- εμπίπτει η επίμαχη στην παρούσα διαφορά περίπτωση, δηλαδή η απεργία των υπαλλήλων της εταιρίας διαχείρισεως των αποσκευών στον αερολιμένα αναχωρήσεως της επίμαχης πτήσεως, στην έννοια «γεγονότα» της σκέψεως 22 της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2008, *Wallentin-Hermann* (C-549/07, EU:C:2008:771), ή στην έννοια «έκτακτες περιστάσεις» της αιτιολογικής σκέψεως 14 του εν λόγω κανονισμού, όπως έχει ερμηνευθεί με την απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2013, *McDonagh* (C-12/11, EU:C:2013:43), ή μήπως ταυτίζονται οι δύο αυτές έννοιες;
- έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, την έννοια ότι γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η απεργία των υπαλλήλων της εταιρίας διαχείρισεως των αποσκευών στον αερολιμένα αναχωρήσεως της επίμαχης πτήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ως γεγονός που συνδέεται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εμπίπτον στις «έκτακτες περιστάσεις» οι οποίες απαλλάσσουν τον αερομεταφορέα από την υποχρέωση αποζημίωσης των επιβατών σε περίπτωση ματαίωσης πτήσεως πραγματοποιούμενης με το αεροσκάφος περί του οποίου πρόκειται;
- αν γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η απεργία των υπαλλήλων της εταιρίας διαχείρισεως των αποσκευών στον αερολιμένα αναχωρήσεως της επίμαχης πτήσεως, πρέπει να θεωρηθεί ως εμπίπτον στις «έκτακτες περιστάσεις», πρέπει να συναχθεί εκ τούτου ότι πρόκειται, ως προς τον αερομεταφορέα, περί «έκτακτων περιστάσεων» που δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν ακόμη και εάν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα;
- πρέπει το ότι η απεργία προαναγγέλθηκε να θεωρηθεί ότι έχει ως συνέπεια ότι γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η απεργία των υπαλλήλων της εταιρίας διαχείρισεως των αποσκευών στον αερολιμένα αναχωρήσεως της επίμαχης πτήσεως, δεν εμπίπτει στις «έκτακτες περιστάσεις» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Βέλγιο) στις 5 Ιουνίου 2018 — Giovanni Martina κατά Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd

(Υπόθεση C-369/18)

(2018/C 285/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Giovanni Martina

Εναγόμενη: Ryanair DAC, πρώην Ryanair Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

[H] αίτηση προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 ⁽¹⁾ [...] έχει ως εξής:

- εμπίπτει η επίμαχη στην παρούσα διαφορά περίπτωση, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, στην έννοια «γεγονότα» της σκέψεως 22 της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2008, *Wallentin-Hermann* (C-549/07, EU:C:2008:771), ή στην έννοια «έκτακτες περιστάσεις» της αιτιολογικής σκέψεως 14 του εν λόγω κανονισμού, όπως έχει ερμηνευθεί με την απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2013, *McDonagh* (C-12/11, EU:C:2013:43), ή μήπως ταυτίζονται οι δύο αυτές έννοιες;
- έχει το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 την έννοια ότι γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, πρέπει να θεωρηθεί ως γεγονός που συνδέεται αναπόσπαστα με την κανονική άσκηση της δραστηριότητας του αερομεταφορέα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εμπίπτον στις «έκτακτες περιστάσεις» οι οποίες απαλλάσσουν τον αερομεταφορέα από την υποχρέωση αποζημίωσης των επιβατών σε περίπτωση μεγάλης καθυστέρησης πτήσεως πραγματοποιούμενης με το συγκεκριμένο αεροσκάφος;
- εάν γεγονός όπως το επίμαχο στην παρούσα διαφορά, δηλαδή η διαρροή βενζίνης σε διάδρομο απογείωσης η οποία επέφερε το κλείσιμό του, πρέπει να θεωρηθεί ως εμπίπτον στις «έκτακτες περιστάσεις», πρέπει να συναχθεί εκ τούτου ότι πρόκειται, ως προς τον αερομεταφορέα, περί «έκτακτων περιστάσεων» που δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν ακόμη και εάν είχαν ληφθεί όλα τα εύλογα μέτρα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour administrative d'appel de Nancy* (Γαλλία) στις 7 Ιουνίου 2018 — *Ministre de l'Action et des Comptes publics* κατά *ζεύγους Raymond Dreyer*

(Υπόθεση C-372/18)

(2018/C 285/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Nancy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Εφεσίβλητοι: ζεύγος *Raymond Dreyer*

Προδικαστικό ερώτημα

Οι εισφορές υπέρ του *Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie* [Εθνικού ταμείου αλληλεγγύης για την αυτονομία των ηλικιωμένων και των αναπήρων], οι οποίες συμβάλλουν στη χρηματοδότηση των επίδικων παροχών [ήτοι του ειδικού επιδόματος αυτονομίας (APA) και της αντισταθμιστικής παροχής αναπηρίας (PCH)], συνδέονται άμεσα και επαρκώς με ορισμένους από τους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης που απαριθμούνται στο άρθρο 3 του κανονισμού 883/2004 ⁽¹⁾ και, επομένως, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, απλώς και μόνο διότι οι παροχές αυτές συνδέονται με κάποιον από τους απαριθμούμενους στο εν λόγω άρθρο 3 κινδύνους και χορηγούνται χωρίς καμία διακριτική ευχέρεια, στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ L 166, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία)
στις 7 Ιουνίου 2018 — Slovenské elektrárne a.s. κατά Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty**

(Υπόθεση C-376/18)

(2018/C 285/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα πρωτοδικώς και αναιρεσίβλητη: Slovenské elektrárne a.s.

Καθής πρωτοδικώς και αναιρεσείουσα: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 2009/72/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (στο εξής: τρίτη οδηγία για την ηλεκτρική ενέργεια), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιβαίνει στον σκοπό της και ειδικά στο άρθρο της 3 ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, με την οποία εισήχθη ένα ειδικό μέτρο το οποίο συνίσταται σε μια υποχρεωτική εισφορά εις βάρος των ρυθμιζόμενων οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των κατεχόντων άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας χορηγηθείσα από την αρμόδια ρυθμιστική αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους (στο εξής: ρυθμιστική αρχή και ρυθμιζόμενη οντότητα), η οποία καθορίζεται σε συνάρτηση με το οικονομικό αποτέλεσμα που πέτυχαν όχι μόνο σε εθνικό επίπεδο, αλλά και από τις δραστηριότητές τους στο εξωτερικό, εισφορά η οποία:
 - i) επηρεάζει την ελευθερία των ρυθμιζόμενων οντοτήτων να καθορίζουν μια πλήρως ανταγωνιστική τιμή για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας στις αγορές του εξωτερικού, και, ως εκ τούτου, επίσης τη διαδικασία ανταγωνισμού στις αγορές αυτές·
 - ii) αποδυναμώνει την ανταγωνιστικότητα των ρυθμιζόμενων οντοτήτων σε σχέση με τους αλλοδαπούς παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας οι οποίοι δραστηριοποιούνται στη σλοβακική αγορά, όταν αμφότεροι προμηθεύουν με ηλεκτρική ενέργεια επίσης συγκεκριμένη αγορά του εξωτερικού, στο μέτρο που για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας στο εξωτερικό ο αλλοδαπός πάροχος δεν υπόκειται σε μια τέτοια υποχρεωτική εισφορά·
 - iii) αποθαρρύνει την πρόσβαση νέων ανταγωνιστών στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας στη Σλοβακική Δημοκρατία και στο εξωτερικό, επειδή μια τέτοια υποχρεωτική εισφορά θα έπληττε επίσης τα εισοδήματά τους από μη ρυθμιζόμενες δραστηριότητες, και τούτο ακόμη και αν αργότερα, κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, λάβουν άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά τα εισοδήματά τους από την παροχή αυτή είναι μηδενικά·
 - iv) δύναται να αναγκάσει τις σλοβακικές ρυθμιζόμενες οντότητες να ζητήσουν από τη [σλοβακική] ρυθμιστική αρχή να ανακαλέσει την άδειά τους, ή τους αλλοδαπούς παρόχους ηλεκτρικής ενέργειας να ζητήσουν την ανάκληση της χορηγηθείσας από τη ρυθμιστική αρχή του κράτους καταγωγής τους άδειας για την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας, δεδομένου ότι η ανάκληση της άδειας αυτής αποτελεί για ένα πρόσωπο τον μοναδικό τρόπο να αποβάλει την προβλεπόμενη από την επίμαχη ρύθμιση ιδιότητα της ρυθμιζόμενης οντότητας, αν δεν επιθυμεί να υπόκεινται στην εν λόγω εισφορά επίσης τα εισοδήματά του από άλλες δραστηριότητές του;
- 2) Πρέπει η τρίτη οδηγία για την ηλεκτρική ενέργεια να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμπίπτει στα μέτρα που η εν λόγω οδηγία επιτρέπει σε κράτος μέλος να λάβει, ακόμη και αν αντιβαίνουν στον σκοπό που η οδηγία αυτή επιδιώκει, ένα ειδικό μέτρο, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο συνίσταται σε μια υποχρεωτική εισφορά εις βάρος των ρυθμιζόμενων οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των κατεχόντων άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας χορηγηθείσα από τη ρυθμιστική αρχή, η οποία καθορίζεται σε συνάρτηση με το οικονομικό αποτέλεσμά τους, συμπεριλαμβανομένου του οικονομικού αποτελέσματος από δραστηριότητές τους στο εξωτερικό, όταν το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί μέσο για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής ούτε για τη διασφάλιση της προμήθειας με ηλεκτρική ενέργεια ούτε για την επίτευξη οποιουδήποτε άλλου σκοπού τον οποίο επιδιώκει η τρίτη οδηγία για την ηλεκτρική ενέργεια;

- 3) Πρέπει η τρίτη οδηγία για την ηλεκτρική ενέργεια να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, με την οποία εισήχθη ένα ειδικό μέτρο το οποίο συνίσταται σε μια υποχρεωτική εισφορά εις βάρος των ρυθμιζόμενων οντοτήτων, συμπεριλαμβανομένων των κατεχόντων άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας χορηγηθείσα από τη ρυθμιστική αρχή, η οποία καθορίζεται σε συνάρτηση με το οικονομικό αποτέλεσμά τους, συμπεριλαμβανομένου του οικονομικού αποτελέσματος από δραστηριότητές τους στο εξωτερικό, δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις διαφάνειας, αμεροληψίας και ίσης προσβάσεως των καταναλωτών κατά το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας, δεδομένου ότι επιβάλλει ένα βάρος στη ρυθμιζόμενη οντότητα και στα εισοδήματα (από την παροχή ηλεκτρικής ενέργειας ή από άλλες δραστηριότητες) στο εξωτερικό, ενώ, όταν πρόκειται για κατέχοντα άδεια παροχής ηλεκτρικής ενέργειας ληφθείσα βάσει άδειας «διαβατήριου» χορηγηθείσας εντός του κράτους μέλους καταγωγής του, πλήττει μόνο τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν στη Σλοβακική Δημοκρατία;

(¹) ΕΕ 2009, L 211, σ. 55.

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου του Βελγίου

(Υπόθεση C-384/18)

(2018/C 285/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Τσερέπα-Lacombe, L. Malferrari)

Καθού: Βασίλειο του Βελγίου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 25 της οδηγίας 2006/123/EK (¹) και του άρθρου 49 ΣΛΕΕ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο του Βελγίου, (i) απαγορεύοντας την ταυτόχρονη άσκηση της δραστηριότητας των λογιστών, αφενός με τις δραστηριότητες των μεσιτών, των ασφαλιστικών πρακτόρων, των κτηματομεσιτών και με όλες τις δραστηριότητες παροχής τραπεζικών και χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, αφετέρου, και (ii) επιτρέποντας στα τμήματα του Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréées (IPCF) [επαγγελματικό ινστιτούτο εγκεκριμένων λογιστών και φοροτεχνικών] να απαγορεύουν την ταυτόχρονη άσκηση της δραστηριότητας των λογιστών, αφενός, με όλες τις γεωργικές, βιοτεχνικές και εμπορικές δραστηριότητες, αφετέρου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 25 της οδηγίας 2006/123/EK και του άρθρου 49 ΣΛΕΕ.

(¹) Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-434/18)

(2018/C 285/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Πατακιά, G. Gattinara)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διαβιβάσει στην Επιτροπή το εθνικό πρόγραμμα για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 15, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων, ορίζει ότι τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή «το συντομότερο δυνατόν», το αργότερο δε στις 23 Αυγούστου 2015, για πρώτη φορά το περιεχόμενο του εθνικού τους προγράμματος που καλύπτει όλα τα ζητήματα τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 12 της ίδιας οδηγίας.

Η Επιτροπή φρονεί ότι από τα στοιχεία που έχει παράσχει η Ιταλική Δημοκρατία κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας προκύπτει ότι η εν λόγω διαβίβαση ουδέποτε έλαβε χώρα, στο μέτρο που οι ιταλικές αρχές δεν έχουν ακόμη διαβιβάσει στην Επιτροπή το οριστικό κείμενο του εθνικού προγράμματος που έχει θεσπισθεί για τη διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199, σ. 48.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 17 Μαΐου 2018 — Adis Higiene κατά EUIPO — Farecla Products (G3 EXTRA PLUS)

(Υπόθεση T-309/18)

(2018/C 285/50)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adis Higiene, SL (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Sanmartín Sanmartín, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Farecla Products Ltd (Ware, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα G3 EXTRA PLUS — Υπ' αριθ. 15 064 207 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 2134/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 42 του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με τον κανόνα 22 του κανονισμού 2868/95.
- Παράβαση των άρθρων 94, 95 και 107 του κανονισμού 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2018 — Carvalho κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου**(Υπόθεση T-330/18)**

(2018/C 285/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Armando Carvalho (Santa Comba Dão, Πορτογαλία) και 36 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωποι: G. Winter, καθηγητής, R. Verheyen, δικηγόρος, και H. Leith, δικηγόρος)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παράνομες τις «πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου»⁽¹⁾, καθόσον επιτρέπουν την εκπομπή μεταξύ των ετών 2021 και 2030 ποσότητας αερίων του θερμοκηπίου που αντιστοιχεί στο 80 % των εκπομπών του 1990 το έτος 2021 και μειώνεται στο 60 % των εκπομπών του 1990 το έτος 2030·
- να ακυρώσει τις πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, καθόσον στοχεύουν στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 40 % συγκριτικά με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030 και, ειδικότερα, το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2018/410, με το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το παράρτημα Ι του κανονισμού 2018/842, καθώς και με το άρθρο 4 του κανονισμού 2018/841·
- να διατάξει τους καθών να λάβουν μέτρα σύμφωνα με τις πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου που θα επιβάλλουν μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου κατά 50 % έως 60 % συγκριτικά με τα επίπεδα του 1990 έως το 2030 ή οποιοδήποτε υψηλότερο επίπεδο μείωσης κρίνει κατάλληλο το Γενικό Δικαστήριο·
- επικουρικός, αν το Γενικό Δικαστήριο δεν προτίθεται να διατάξει τη λήψη μέτρων και η απόφασή του να ακυρώσει τους στόχους μείωσης εκδοθεί πολύ μεταγενέστερα ώστε να μην είναι δυνατή η τροποποίηση των σχετικών διατάξεων πριν από το 2021, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να διατάξει όπως οι προσβαλλόμενες διατάξεις των πράξεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου παραμείνουν σε ισχύ έως μια καθορισμένη ημερομηνία, μέχρι την οποία πρέπει να τροποποιηθούν σύμφωνα με υπέρτερους κανόνες δικαίου·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δέκα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο που αφορά το αίτημα ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Ένωση υποχρεούται βάσει υπέρτερων κανόνων δικαίου να αποφεύγει τη βλάβη που προκαλείται από την κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με την υποχρέωση του διεθνούς εθιμικού δικαίου που απαγορεύει στα κράτη να προκαλούν βλάβη, και να αποτρέπει τις ζημιές σύμφωνα με το άρθρο 191 ΣΛΕΕ. Ομοίως, η Ένωση υποχρεούται να αποτρέπει τις προσβολές των θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, οι οποίες προκαλούνται από την κλιματική αλλαγή. Τα δικαιώματα αυτά περιλαμβάνουν το δικαίωμα στη ζωή και στη σωματική ακεραιότητα, το δικαίωμα στην αναζήτηση εργασίας, το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, τα δικαιώματα των παιδιών και το δικαίωμα στην ίση μεταχείριση.
2. Με τον δεύτερο λόγο που αφορά το αίτημα ακυρώσεως προβάλλεται ότι λόγω της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και της επικίνδυνης κλιματικής αλλαγής, η Ένωση οφείλει να λάβει μέτρα για τη ρύθμιση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης προς αποφυγή της βλάβης αυτής και προς αποτροπή των προσβολών των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
3. Με τον τρίτο λόγο που αφορά το αίτημα ακυρώσεως προβάλλεται ότι η κλιματική αλλαγή προκαλεί ήδη βλάβη και προσβολές των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα εξακολουθήσει να τις προκαλεί. Οποιαδήποτε πρόσθετη εκπομπή αερίων του θερμοκηπίου που οδηγεί στις συνέπειες αυτές θα είναι, επομένως, παράνομη εκτός αν η εκπομπή αυτή δύναται να δικαιολογηθεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και εφόσον η Ένωση έχει επιδιώξει να προβεί σε μειώσεις στο μέτρο της τεχνικής και οικονομικής της δυνατότητας.

4. Με τον τέταρτο λόγο που αφορά το αίτημα ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Ένωση δεν μπορεί να επικαλεστεί τέτοιου είδους δικαιολογητικούς λόγους για την υιοθέτηση των στόχων που τέθηκαν με τις πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, τούτο δε διότι:
- Οι στόχοι επιτρέπουν τις εκπομπές σε ποσότητες που υπερβαίνουν σημαντικά το μερίδιο της ΕΕ στον προϋπολογισμό εκπομπών που συνάγεται από τον στόχο που θέτει η Συμφωνία του Παρισιού περί μέγιστης αύξησης της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη σε 1,5 °C ή αρκετά κάτω από τους 2 °C.
 - Οι στόχοι τέθηκαν χωρίς οι καθών να εξετάσουν την τεχνική και οικονομική δυνατότητα της Ένωσης να προβεί σε μειώσεις. Οι επιλεχθέντες στόχοι προκρίθηκαν ως τα πιο οικονομικά αποδοτικά μέσα για την επίτευξη του προηγούμενου μακροπρόθεσμου στόχου εκπομπών, ο οποίος αντικαταστάθηκε από τη Συμφωνία του Παρισιού.
 - Τα αποδεικτικά στοιχεία που είναι διαθέσιμα στους καθών αποδεικνύουν ότι η Ένωση είχε στην πραγματικότητα τη δυνατότητα να λάβει μέτρα για μειώσεις των αερίων του θερμοκηπίου τουλάχιστον της τάξεως του 50 % έως 60 % κάτω από τα επίπεδα του 1990 έως το 2030.
5. Με τον πέμπτο λόγο που αφορά το αίτημα λήψης μέτρων προβάλλεται εκ νέου ότι η Ένωση υποχρεούται βάσει υπέρτερων κανόνων δικαίου να αποφεύγει τη βλάβη που προκαλείται από την κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με την υποχρέωση του διεθνούς εθιμικού δικαίου που απαγορεύει στα κράτη να προκαλούν βλάβη, και να αποτρέπει τις ζημιές σύμφωνα με το άρθρο 191 ΣΛΕΕ. Επίσης, υποχρεούται να αποφεύγει και να αποτρέπει προσβολές των θεμελιωδών δικαιωμάτων που απορρέουν από την κλιματική αλλαγή σύμφωνα με τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.
6. Με τον έκτο λόγο που αφορά το αίτημα λήψης μέτρων προβάλλεται ότι η Ένωση παρέβη, στο πλαίσιο της ευθύνης της για την εκπομπή αερίων του θερμοκηπίου, τις εξής υποχρεώσεις σε προγενέστερο χρόνο:
- Παρέβη την υποχρέωση να αποφεύγει την πρόκληση βλάβης από το 1992, όταν συνήφθη η σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή και γενικεύθηκε η γνώση για την κλιματική αλλαγή.
 - Η παραβίαση της υποχρέωσης της Ένωσης έγινε εντονότερη το 2009, όταν τέθηκαν σε ισχύ το άρθρο 191 ΣΛΕΕ και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.
 - Στα χρονικά σημεία αυτά, η συνεχής εκπομπή αερίων του θερμοκηπίου θα απαγορευόταν εκτός αν η ενέργεια αυτή δικαιολογούνταν αντικειμενικά. Η Ένωση δεν υποστήριξε ούτε δύναται να υποστηρίξει ότι το επίπεδο εκπομπών που εξακολουθούσε να επιτρέπει κατά την εν λόγω περίοδο ήταν σύμφωνο προς την τεχνική και οικονομική της δυνατότητα να μειώσει τις εκπομπές.
7. Με τον έβδομο λόγο που αφορά το αίτημα λήψης μέτρων προβάλλεται ότι η Ένωση εξακολουθεί να παραβιάζει τις υποχρεώσεις της στο παρόν χρονικό σημείο, καθόσον υιοθετεί τους στόχους μείωσης των εκπομπών στις πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Όπως αναφέρεται στους λόγους που αφορούν το αίτημα ακυρώσεώς τους, οι πράξεις σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου δεν μειώνουν τις εκπομπές και επιτρέπουν τη συνεχή απελευθέρωση εκπομπών σε επίπεδα που δεν είναι νόμιμα και δεν δύναται να δικαιολογηθούν.
8. Με τον όγδοο λόγο που αφορά το αίτημα λήψης μέτρων προβάλλεται ότι η παραβίαση των υποχρεώσεων της Ένωσης συνιστά αρκετά σοβαρή παράβαση ενός κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα στους πολίτες. Η Ένωση δεν έχει την ευχέρεια να αρνηθεί να εκτιμήσει ή να λάβει μέτρα στο πλαίσιο της τεχνικής και οικονομικής της δυνατότητας να μειώσει τις εκπομπές.
9. Με τον ένατο λόγο που αφορά το αίτημα λήψης μέτρων προβάλλεται ότι οι παραβάσεις των υποχρεώσεων έχουν προκαλέσει επικίνδυνη κλιματική αλλαγή η οποία προξένησε υλικές ζημιές σε ορισμένους εκ των προσφευγόντων και θα προξενήσει επιπλέον και πρόσθετα είδη ζημιών στους προσφευγόντες στο μέλλον.

10. Με τον δέκατο λόγο που αφορά το αίτημα λήψης μέτρων προβάλλεται ότι η Ένωση υποχρεούται να διασφαλίσει ότι οι ενέργειές της συνάδουν με την εκ του νόμου υποχρέωσή της να καταστήσει τις μειώσεις εκπομπών ανάλογες με την τεχνική και οικονομική της δυνατότητα, η οποία, όπως συνάγεται από τα αποδεικτικά στοιχεία, συνίσταται σε μείωση τουλάχιστον της τάξεως του 50 % έως 60 % συγκριτικά με τα επίπεδα εκπομπών του 1990 έως το 2030. Προς τούτο οι προσφεύγοντες ζητούν τη λήψη μέτρων από το Γενικό Δικαστήριο.

(¹) Οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/ΕΚ με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ 2018, L 76, σ. 3)· κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ 2018, L 156, σ. 26)· και κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ 2018, L 156, σ. 1). (Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγοντες αναφέρονται στους κανονισμούς 2018/842 και 2018/841 υπό τη μορφή που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 14 Μαΐου 2018, πριν από την υπογραφή και τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα.)

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2018 — Laboratoire Pareva κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-337/18)

(2018/C 285/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/619 (¹) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με τη μη έγκριση της ουσίας PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 1, 5 και 6, δυνάμει του κανονισμού 528/2012 (²) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση)· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε από την καθής κατά παραβίαση της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), του παράγωγου δικαίου και των αρχών του δικαίου της Ένωσης. Συνεπώς, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως για τους εξής τρεις λόγους:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται ουσιώδεις διαδικαστικές πλημμέλειες:

- η καθής δεν ακολούθησε διαδικαστικά βήματα που απαιτούνταν πριν από την λήψη της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η καθής παρέβη ουσιώδεις διαδικαστικούς κανόνες του άρθρου 6, παράγραφος 7, στοιχείο α' και στοιχείο β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1062/2014 (³) της Επιτροπής, οι οποίοι, αν είχαν τηρηθεί, θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

2. Με τον δεύτερο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως:

- η καθής υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έλαβε υπόψη μη κρίσιμους παράγοντες κατά την αξιολόγηση της ουσίας PHMB, ενώ δεν έδωσε επαρκές και προσήκον βάρος σε παράγοντες οι οποίοι είναι κρίσιμοι και χαρακτηρίζουν την ουσία PHMB της προσφεύγουσας.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της ΕΕ και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας:

- η καθής δεν παρείχε με πλήρη, κατάλληλο και αποτελεσματικό τρόπο την ευκαιρία στην προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

(¹) Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/619 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με τη μη έγκριση της ουσίας PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 1, 5 και 6 (ΕΕ 2018, L 102, σ. 21).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ 2012, L 167, σ. 1).

(³) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1062/2014 της Επιτροπής, της 4ης Αυγούστου 2014, σχετικά με το πρόγραμμα εργασιών για τη συστηματική εξέταση όλων των υπαρχουσών δραστικών ουσιών που περιέχονται σε βιοκτόνα τα οποία αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2014, L 294, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2018 — Laboratoire Pareva και Biotech3D κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-347/18)

(2018/C 285/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Γαλλία) και Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Αυστρία)
(εκπρόσωποι: K. Van Maldegem και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/613 (¹) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με την έγκριση του PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 2 και 4, δυνάμει του κανονισμού 528/2012 (²) (στο εξής: η προσβαλλόμενη πράξη)· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως οι οποίοι είναι, κατ' ουσίαν, όμοιοι ή παρεμφερείς εκείνων που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-337/18, Laboratoire Pareva κατά Επιτροπής.

(¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2018/613 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με την έγκριση του PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 2 και 4 (ΕΕ 2018, L 102, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ 2012, L 167, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2018 — Ισπανία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-355/18)**

(2018/C 285/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. García-Valdecasas Dorrego)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προκήρυξη διαγωνισμού·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της προκηρύξεως γενικών διαγωνισμών για την πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων στον τομέα της δημόσιας υγείας (AD 6) EPSO/AD/340/18 και EPSO/AD/341/18.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού 1/58, του άρθρου 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και του άρθρου 1δ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης (ΚΥΚ), λόγω του περιορισμού της επικοινωνίας μεταξύ EPSO και υποψηφίου, η οποία συντελείται μόνο στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα, συμπεριλαμβανομένου του εντύπου υποβολής υποψηφιότητας.
2. Δεύτερος λόγος: παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, του άρθρου 22 του Χάρτη, του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και των άρθρων 27 και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, διότι περιορίζει αδικαιολόγητα την επιλογή δεύτερης γλώσσας σε τέσσερις μόνο γλώσσες, ήτοι την αγγλική, γαλλική, γερμανική και ιταλική, αποκλείοντας τις λοιπές επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Τρίτος λόγος: η επιλογή της αγγλικής, της γαλλικής, της γερμανικής και της ιταλικής γλώσσας συνιστά αυθαίρετη επιλογή η οποία συνεπάγεται διάκριση λόγω γλώσσας, που απαγορεύεται από το άρθρο 1 του κανονισμού 1/58, το άρθρο 22 του Χάρτη, το άρθρο 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και τα άρθρα 27 και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ.
4. Τέταρτος λόγος: το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη προκήρυξη δεν προβλέπει ρητώς ότι η γλώσσα 1 είναι η γλώσσα ως προς την οποία οι υποψήφιοι πρέπει να διαθέτουν ελάχιστο επίπεδο γνώσεων C 1 (άριστη γνώση) συνεπάγεται διάκριση λόγω ιθαγένειας και διάκριση λόγω «ομιλούμενης» γλώσσας, κατά παράβαση του άρθρου 1 του κανονισμού 1/58, του άρθρου 22 του Χάρτη, του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, και των άρθρων 27 και 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ.

Προσφυγή της 19ης Ιουνίου 2018 — Λαμπίρη κατά ΕΟΚΕ**(Υπόθεση T-374/18)**

(2018/C 285/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βασιλική Λαμπίρη (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να καλέσει την καθής, στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, να προσκομίσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ, της 30ής Μαρτίου 2016, με την οποία αποφάσισε να μην απαγγελθεί κατηγορία σε βάρος του προϊσταμένου μονάδας της προσφεύγουσας·
- να αποφανθεί ότι
 - ακυρώνει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα της ΕΟΚΕ, της 3ης Μαρτίου 2016, περί μη απαγγελίας κατηγορίας σε βάρος του προϊσταμένου μονάδας της προσφεύγουσας και περί θέσεως στο αρχείο της αιτήσεως αρωγής/καταγγελίας της προσφεύγουσας της 14ης Δεκεμβρίου 2007·
 - καταδικάζει την ΕΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) καθώς και παραβίαση της αρχής της συνεργασίας που απορρέει από τη συμφωνία διοικητικής συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ) και της Επιτροπής των Περιφερειών της 17ης Δεκεμβρίου 2007.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απονέμει σε κάθε πρόσωπο δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση. Ειδικότερα, η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση του δικαιώματος ακρόασης και σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η ΕΟΚΕ εκδίδοντας απόφαση περί θέσεως στο αρχείο η οποία παρανόμως αναφέρεται σε συμφωνία διακανονισμού που συνήφθη στο πλαίσιο υποθέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και στα συμπεράσματα της διοικητικής εξετάσεως που ουδέποτε εξέτασε κατά πόσον τα πραγματικά περιστατικά που αποτέλεσαν το αντικείμενο της καταγγελίας της προσφεύγουσας θα μπορούσαν αντικειμενικώς να συνιστούν ηθική παρενόχληση.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Aldi κατά EUIPO — Crone (CRONE)

(Υπόθεση T-385/18)

(2018/C 285/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen και M. Minkner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Christoph Michael Crone (Krefeld, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Καταχώριση του υπ' αριθ. 14 854 533 εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CRONE

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαρτίου 2018 στην υπόθεση R 1100/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Delta-Sport κατά EUIPO — Delta Enterprise (DELTA SPORT)

(Υπόθεση T-387/18)

(2018/C 285/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Delta-Sport Handelskontor GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Krogmann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Delta Enterprise Corp. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DELTA SPORT — Υπ' αριθ. 14 327 911 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 1894/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ενώπιον του πέμπτου τμήματος προσφυγών·
- να λάβει κάθε άλλο μέτρο που κρίνει κατάλληλο.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2018 — Nonnemacher κατά EUIPO — Ingram (WKU)**(Υπόθεση T-389/18)**

(2018/C 285/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Nonnemacher (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Zierhut, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Paul Ingram (Μπέρμινγχαμ, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης WKU — Υπ' αριθ. 11 482 841 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 399/2017-1

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 61 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Ιουνίου 2018 — Nonnemacher κατά EUIPO — Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)**(Υπόθεση T-390/18)**

(2018/C 285/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Klaus Nonnemacher (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Zierhut, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Paul Ingram (Μπέρμινχαμ, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION — Υπ' αριθ. 11 523 958 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 409/2017-1

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 61 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2018 — Innocenti κατά EUIPO — Gemelli (Innocenti)

(Υπόθεση T-392/18)

(2018/C 285/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Innocenti SA (Λουγκάνο, Ελβετία) (εκπρόσωπος: N. Ferretti, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Filippo Gemelli (Torino, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Innocenti — Υπ' αριθ. 7 502 181 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Απριλίου 2018 στην υπόθεση R 2336/2010-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να τροποποιήσει, ακυρώνοντάς την, την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών N. 2336/2010-5 και να απορρίψει την ανακοπή του Filippo Gemelli κατά του σήματος 007502181.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Μη τήρηση της προθεσμίας για την κατάθεση των εγγράφων που πιστοποιούν την απόφαση περί εκπτώσεως λόγω μη χρήσεως ενώπιον του Tribunale di Torino (Πρωτοδικείο Τορίνου).
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2018 — Pielczyk κατά EUIPO — Thalgo TCH (DERMAEPIL SUGAR EPIL SYSTEM)**(Υπόθεση T-398/18)**

(2018/C 285/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: K. Kielar, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Υπ' αριθ. 11 649 324 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία κήρυξης ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Απριλίου 2018 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 979/2017-4 και R 1070/2017-4

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, συγκεκριμένα δε καθόσον το τμήμα προσφυγών
 - α) απέρριψε την προσφυγή του προσφεύγοντος στην υπόθεση R 979/2017-4
 - β) δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή ακύρωσης της Thalgo TCH στην υπόθεση R 1070/2017-4 για τα προϊόντα της κλάσης 3 του Διακανονισμού της Νίκαιας·
 - γ) κήρυξε επίσης το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 11 649 324 άκυρο για τα μνημονευόμενα προϊόντα της κλάσης 3·
 - δ) επικύρωσε εν μέρει την απόφαση του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2017 (διαδικασία κήρυξης ακυρότητας υπ' αριθ. 11 974 C) στην οποία, κατά την απόφαση, το σήμα του προσφεύγοντος κηρύχθηκε άκυρο για προϊόντα της κλάσης 3·

- να καταδικάσει την Thalgo TCH στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων του EUIPO και ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι ακύρωσης

- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του κανόνα 22, παράγραφοι 3 και 4, σε συνδυασμό με τον κανόνα 40, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής·
- Παράβαση του άρθρου 64, παράγραφοι 2 και 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2018 — Silgan Closures und Silgan Holdings κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-410/18)

(2018/C 285/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Silgan Closures GmbH (Μόναχο, Γερμανία), Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder και V. Weiss, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, στον βαθμό που αυτή αφορά τις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2018) 2466 τελικό της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2018, για την κίνηση διαδικασίας κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής⁽¹⁾ στην υπόθεση AT.40522 — Pandora.

Η προσφυγή στηρίζεται στους εξής λόγους:

1. Παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατέστησε άνευ νομικής βάσεως μια διαδικασία ενώπιον του γερμανικού Bundeskartellamt [της ομοσπονδιακής υπηρεσίας ανταγωνισμού] στην ίδια υπόθεση, η οποία, κατά τον χρόνο αυτόν, εκκρεμούσε ήδη άνω των τριών ετών και ήταν πλέον ώριμη προς έκδοση αποφάσεως.

2. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ούτε αναγκαία για να μπορεί η Επιτροπή να προβεί στην κίνηση των ελεγκτικών διαδικασιών που επιθυμούσε ούτε πρόσφορη, υπό το πρίσμα των δυσμενών συνεπειών της για τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο της σταθμίσεως των συμφερόντων των δύο εμπλεκομένων μερών.

3. Ανεπαρκής αιτιολογία

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή, κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, ουδόλως εξέθεσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους για τους οποίους έκρινε την κίνηση της διαδικασίας αναγκαία και δικαιολογημένη υπό το πρίσμα των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

4. Κατάχρηση εξουσίας

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία με σκοπό να καταστεί δυνατή η επιβολή κυρώσεων στις προσφεύγουσες, σύμφωνα με το σύστημα κυρώσεων του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ (2004, L 123, σ. 18).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

